

ภาพยนตร์โฆษณาเครื่องสำอาง(motion picture)

โดย

นายนิติกรณ์

เอี่ยมอิทธิพล

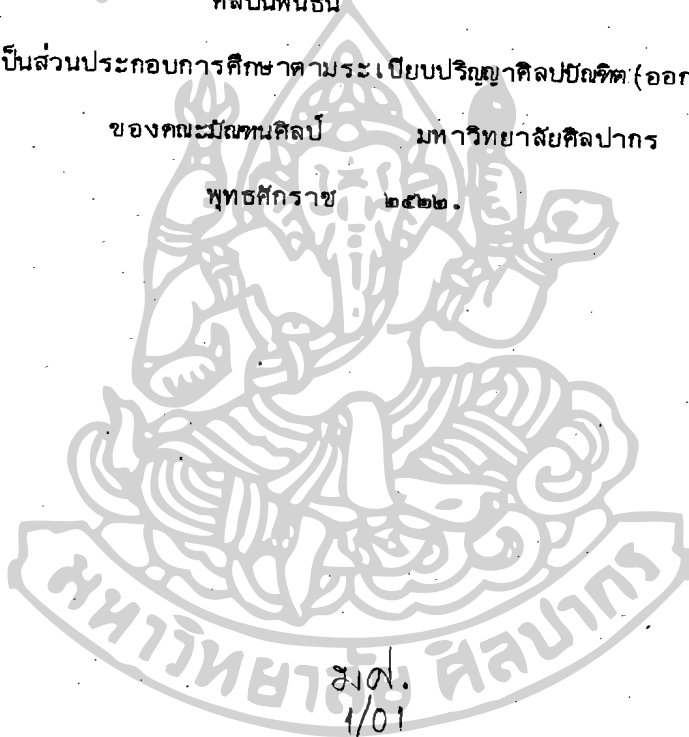
ศิลปินพณิชย์

เป็นส่วนประกอบการศึกษิตามระเบียบปริญญาศิลปบัณฑิต (ออกแบบนิเทศศิลป์)

ของคณะนิเทศศิลป์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

พุทธศักราช ๒๕๒๒.

ร.๗.

1/01

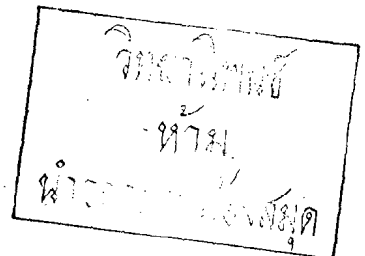
๒๕๒๒

๐๐๓

เลขหมู่

เลขทะเบียน 007959

วัน, เดือน, ปี - 7.พ.ค.2534

คณะมนตรีคณศิลป์หาวิทยาลัยศิลปากร

อนุมัติให้ตั้งวิทยาลัยคณศิลป์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการ

ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

.....

(รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ นาคบัว)

คณะมนตรีคณศิลป์

สำนักหอสมุดกลาง

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

- ประธานกรรมการ.
- กรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการ

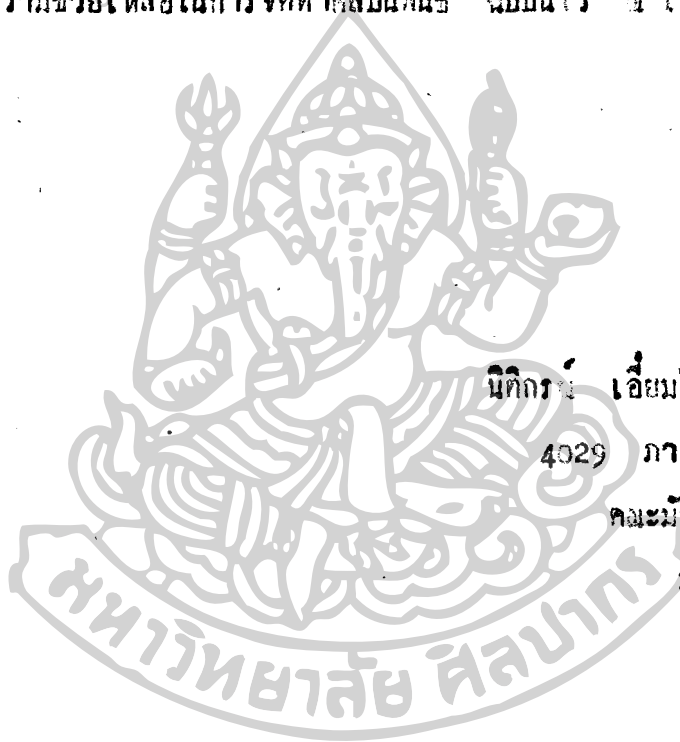
อาจารย์ผู้ควบคุม

อาจารย์ ประเทือง ทรงอภิวรดี.

อาจารย์ เจริญจิตรกรรม.

คำนำ

ข้อมูลศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้เป็นส่วนประกอบในการทำศิลปนิพนธ์ ใ้รวบรวม
เนื้อหาเกี่ยวกับภาพยนตร์ และหลักในการโฆษณา รวมถึงการวิเคราะห์เกี่ยวกับ
ภาพยนตร์โฆษณาเครื่องสำอาง ฯลฯ เพื่อประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาทางด้านนี้ แต่
เนื่องจากมีเวลาในการรวบรวมจำกัด จึงไม่สามารถจัดทำให้สมบูรณ์ได้ดังที่ตั้งใจ
ฉนั้น หากมีข้อผิดพลาด ผู้รวบรวมขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย และขอขอบพระคุณอาจารย์
และผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือในการจัดทำศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้ไว้ ณ โอกาสนี้

นิติกรรณ เอี่ยมอิทธิพล

4029 ภาควิชาโทศิลป

คณะมัณฑนศิลป์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

สารบัญ

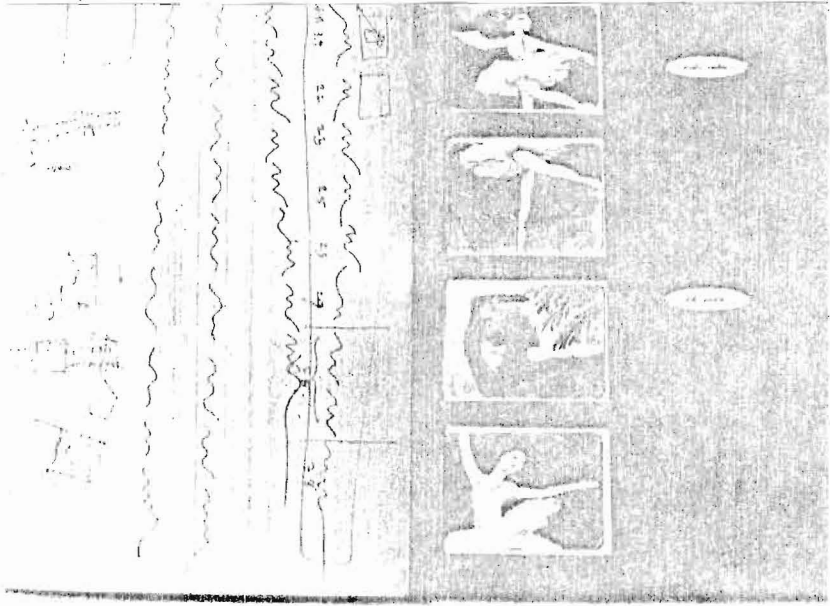
	หน้า
ประวัติความเป็นมาของภาพยนตร์	1
ภาพยนตร์กับชีวิตมนุษย์	2
ประวัติของการทำภาพยนตร์	3
ฟิล์มภาพยนตร์ชนิดต่าง ๆ	7
กล้องถ่ายภาพยนตร์ชนิดต่าง ๆ	9
ภาพในภาพยนตร์	12
เลนส์	16
การแต่งภาพยนตร์	32
มุมกล้องภาพยนตร์	33
เสียง	35
สีและแสง	39
การโฆษณา	40
บทบาทของการโฆษณาในแง่เศรษฐกิจ	40
การโฆษณาของประเทศไทย	41
กลยุทธ์ในการรณรงค์การโฆษณา	43
การวางแผนกลยุทธ์สื่อโฆษณา	48
การแบ่งชนชั้นของคน	50
จิตวิทยาการโฆษณา	53
วิเคราะห์ภาพยนตร์โฆษณาเครื่องสำอางค์ระดับกลางในเมืองไทย	56
บรรณานุกรม	60

ภาพยนต์

ภาพยนต์เป็นศิลปะประภคยรวม หมายถึงประภคยขึ้นจากศิลปะทุกสาขา ไม่ว่าจะเป็นจิตรกรรม นาฏกรรม วรรณกรรม ฯลฯ และแผนแฉนวิธีของการประภคยรวมกันนี้แหละคือสิ่งสำคัญที่สุด เพราะมันคือศิลปะภาพยนต์โดยแท้ ภาพยนต์มีบทบาทอยู่สามฐานะ ได้แก่ การสื่อสารมวลชน การอุตสาหกรรม และ การศิลปะ ฉะนั้นบุคคลในวงการภาพยนต์ย่อมมีอยู่ 3 ฐานะคือ เป็นนักสื่อสารมวลชน เป็นนักธุรกิจอุตสาหกรรม และเป็นศิลปิน แต่พิจารณาดูวงการภาพยนต์ไทยจะเห็นว่า เป็นวงการของธุรกิจการค้าเป็นสำคัญ เพราะบุคคลที่สำคัญในวงการนี้เป็นที่คุ้น คุ้นกัน ได้แก่ นักธุรกิจ โดยหลักการแล้วศิลปินของภาพยนต์ก็คือ ผู้กำกับการแฉง ซึ่งมีบทบาทเปรียบเหมือนเป็นหัวใจของภาพยนต์ ทำหน้าที่นึกคิดสร้างสรรคเป็นอัญญาณทางศิลปะของภาพยนต์ ส่วนผู้อำนวยการสร้างนั้น เป็นนักบริหารธุรกิจของภาพยนต์ในฐานะที่ภาพยนต์เป็นกระบวนการทางธุรกิจอุตสาหกรรม เราเปรียบเหมือนเป็นมัธมของควบคุม และบริหารสังการหว่างงานธุรกิจ ภาพยนต์มีบทบาทในฐานะเป็นสื่อสารมวลชน เพราะไม่ว่าจะเป็นศิลปะเพื่อการค้าหากำไรหรือศิลปะเพื่อศิลปะก็ตาม หากผลงานนั้นถูกฆ่าเชนออกกลุ่มมวลชนแล้ว ย่อมเป็นศิลปะสังคม หมายถึงผู้ผลิตมันออกมาไม่ว่าจะเป็นนักธุรกิจหรือศิลปิน เราต้องรับผิดชอบต่อสังคมด้วยสำนักอื่นมีอาจจะมีปฏิเสธได้เอง

ภาพยนต์เป็นผลิตภัตที่จะต้องโคัดคิดส่วนเป็นอย่างมากที่ระหว่างศิลปะและวิชาการ ดังนั้น ผู้สร้างจึงมีความรู้ทางด้านเทคนิคมากขึ้นเท่าใด โอกาสที่จะแฉงศิลปะทางการสร้างก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ผลิตภัตของงานสร้างที่มีประสิทธิภาพ และมีผลงานดีเด่นนี้ จะต้องอยู่ที่ความคิดเสรีของผู้สร้าง ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญนำไปสู่ความสำเร็จในค่านผลิตภัตทางศิลปะอีกด้วย

เริ่มแรกภาพยนต์มีลักษณะเป็นเพียงอุปกรณ์ หรือเครื่องมือทางกลไกที่มีบทบาทเป็นสื่อหรือตัวกลางที่จะบันทึกถ้ายทอด หรือเก็บภาพของการแฉงละครเอาไว้บนฟิล์มเท่านั้น ต่อมาผู้สร้างภาพยนต์ ซึ่งเริ่มทำหน้าที่เป็นเพียงช่างเทคนิคควบคุมกลไกของ

กล้องถ่ายภาพที่ติดตั้งท้ายหัวอยู่ที่นั่งในระดัยสายตา ได้เริ่มมีการปรับปรุงทวิธี
ทางการ คือประชิดความหมายของภาพมากขึ้น โดยเริ่มจากการเปลี่ยนมุมกล้อง เคลื่อน
ไหวกล้อง และที่สำคัญก็คือมีการติดคอเกิดขึ้น นี่เองเป็นเหตุให้เกิดคือประภทชนที่เ้ามา
ต่อมาเทคนิคทางกอโดของภาพชนได้พัฒนาก้าวหน้ามีการบันทึกเสียง ทำเชคนพิเศษโดย
ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เข้ามาเกี่ยวข้องกับมาหลาย คือประภทชนจึงเป็นแบบฉบับของตนเอง
โดยมีลักษณะเป็นคือประภทชนรวมทั้งแต่คือประภทชนฐาน เช่น จิตรกรรมโค่นการประภทชน
ภาพ ประติมากรรม โค่นการจักโครงสร้างของฉาก วรรณกรรมโค่นการเรียบเรียง
หรือเล่าเรื่องนาฏกรรมโค่นการ ฉะเพาะ

ภาพชนที่มีชีวิตมนุษย์

แบบไม่ตองกล่าวถึงความสำคัญและดูประโยชน์ของภาพชน (Motion -
picture) ของ มุคคชนทั่วไปในสังคมปัจจุบันก็ยอมรับและชามซึ่งต่อคุณค่าความเป็นไป
ของสิ่งนี้ได้เป็นอย่างดี ภาพชนที่มีบทบาทสำคัญต่อชีวิตประจำวันมากในปัจจุบัน เพราะ
ภาพชนได้มีบทบาทอยู่แทบทุกมุมโลก เกี่ยวพันกับชีวิต งานอาชีพ การศึกษา บันเทิง
การสงคราม การค้าโฆษณา ฯลฯ มากมายจนพูดได้เต็มปากว่า ทุกวันนี้ก็กิจการภาพชนที่
ชอคแพร่อยู่ในชีวิตประจำวันเสียแล้ว

ภาพชนโฆษณา, การค้า

ทักเห็นทว่าภาพชนกรเป็นเรื่องแห่งการบันเทิง และชุกชบใจแก่ชราชทา
มนุษย์ ในค่านการโฆษณาภาพชนกรจึงเป็นสิ่งหนึ่งที นักการค้าต้องหันมาไรเป็นเครื่องมือ
ถึงถูกชุกค้าของตนอย่างเต็มที่ จนทำให้ร่างภาพชนกรที่มีชื่อเสียง ๆ ในค่านการชร่างภาพชนกร
โฆษณา มีงานอันมือไปทีเกี่ยวข้อง การโฆษณาทางภาพชนกรนี้ว่าโค่น เพราะภาพชนกรเป็น
ภาพเคลื่อนไหวประจุของจริงตามธรรมชาติ และชามารถที่จะปรุงแต่งให้ชุกชงานลึกซึ้ง

ยิ่งกว่าธรรมชาติใดก็ตามเทคนิคที่ช่างภาพจะกระทำขึ้นในแบบต่าง ๆ

การคำและกิจการใด ๆ ก็ตาม ที่จะสร้างความสนใจแก่ประชาชนได้ การโฆษณาเป็นหัวใจสำคัญไม่แพ้คุณภาพของสินค้าและกิจการนั้น บางทีถึงกับมีคำกล่าวว่ามีสินค้าจะไม่สู้ดีนัก แต่โฆษณามอซ ๆ ในแบบแปลก ๆ คิดหุคคิดตามดูคน สินค้านั้นก็ซื้อขายขายคล่องอย่างน่าพิศวง ข้อนี้ก็เป็นส่วนถูกอยู่ไม่น้อย

จากการเห็นจริงเห็นจริงของภาพยนตร์นี้เอง เมื่อกิจการค้าของผู้ใด จักดำเนินการวิริริมา จะรู้สึกได้ว่าได้รับความสนใจจากลูกค้าเป็นพิเศษ การถ่ายทำภาพยนตร์ โฆษณาที่ดึงดูดความสนใจคนใดมาก จะต้องเป็นหน้าที่ของช่างภาพ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ Trick ทั่วช่วยเป็นอันมาก ทั้งนี้ก็เพื่อเน้นถึงความสามารถและจุดดีเด่นของ สินค้าที่จะโฆษณานั้น ๆ

ประวัติของการทำภาพยนตร์

ภาพยนตร์เป็นสิ่งที่ยืมเอามาจากความเห็นจริง ความธรรมชาติ ตามที่สายตามนุษย์เฝ้ามองเห็นสิ่งต่าง ๆ แล้วมนุษย์ก็วิวัฒนาการให้ก้าวไปสู่พอดีเรื่อย ๆ จนถึงถือว่าเป็นวิทยาศาสตร์อย่างหนึ่งที่เกี่ยว

ในเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1824 ... ได้นำออกทดลองแสดงเป็นครั้งแรก และ ... ได้แนะนำเครื่องเล่นชนิดนี้ในปี 1826 ต่อมาภาพยนตร์ในคอนนั้นแตกต่างกับคอนนี้มากมายนัก เพราะเขาใช้กระดาษเขียนรูปพิมพ์ลงไปที่สองหน้า คิดหมุนไปรอบ ๆ เลื่อนไปอย่างรวดเร็วระหว่างเส้นค้าย 2 เส้น บนที่หมุน การเขียนติดต่อกันของภาพเหล่านี้ เมื่อมีความเร็วของการหมุนทำให้ดูเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหว

ก้าวแรกของระบบ ANIMATION หรือภาพที่มองดูมีการเคลื่อนไหว ได้แบบการค้น J.A. REAGAN ได้วางรากฐานเอาไว้เป็นอย่างดี

เขาได้สร้างเครื่อง PHENAKISTISCOPE

ขึ้นไปในปี ค.ศ. 1833

เครื่องชนิดนี้ประกอบด้วยคาร์ดแผ่นกลม และภาพเขียนบนพื้นหน้า มีตัวเชื่อมกลางกำกับ
ภาพเอาไว้รอบ ๆ แผ่นกลมนี้ เมื่อทำการหมุนไปก็จะปรากฏภาพในกระจกเงา ภาพ
เขียนนั้นก็ดูเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้

ในปี ค.ศ. 1877 E. ILE REYNAUD

ได้สร้างเครื่อง

PRAXINOSCOPE

ขึ้น โดยเขียนภาพลงบนวัตถุรูปทรงกระบอก แล้วเอารูปนี้

ไปปรากฏในกระจกเงา 12 ด้าน ที่ ORUM

ตรงกลางซึ่งหมุนได้ วิธีการนี้ปรากฏ

ว่าดีขึ้นมา เพราะผู้ดูจะเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในปี ค.ศ. 1868 REYNAUD

ทำการจดทะเบียนเครื่อง

PRAXINOSCOPE

ของเขาเป็นครั้งแรก เครื่องหมุนแล้วปรากฏเป็นภาพในรูป

ทรงกระบอกของเขาในสมัยนั้น นับได้ว่าเป็นเครื่องเล่นแบบมาตรฐานที่เขียว เพราะ

ได้นำออกแสดงที่โรงมหรสพอย่างแพร่หลาย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1892 - ค.ศ. 1900

J. S. MARY

ได้สร้าง

PHENAKISTISCOPE

ขึ้นที่ฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1882 ซึ่งประดิษฐ์นี้ทำการถ่ายภาพโดยบันทึกภาพลงบนแผ่น

(Plate)

วัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปร่างกลมบาง ๆ รวม 12 แผ่น ใ้ร่วมกับฮิกเคอร์

ฮิกค ชนิดที่หมุนไปได้ แผ่นเหล่านี้จะหมุนไปและหยุดลงเป็นทาง ๆ ตามจังหวะ เพื่อ

ต้องการแสงสว่างด้วยเครื่องกลไกของนาฬิกา และ ใ้ฉายหลักฐานรายละเอียดของกล้อง

ถ่ายภาพยนตร์ของผู้ที่ประดิษฐ์มาในยุคแรกได้

หลังจากที่พี่น้องตระกูล Hyatt แห่งสหรัฐ ได้นำเสนอให้โลกทราบ

กันถึงประโยชน์ของเรอูลูออกซ์แล้ว การประดิษฐ์ในเรื่องเหล่านี้ก็ต้องก้าวไปถึงขั้นสุดท้าย

ในการนำทางมาจนถึงการรู้จักมีที่กันกับเรื่องราวของภาพยนตร์

L.A.A. Le Prince

ได้สร้างและจดทะเบียนสิ่งประดิษฐ์ของ

เขา คือ เสน่ห์ด้านรับกล้องถ่ายกับเครื่องฉาย (Projector)

ในปี ค.ศ.

1889 W. FRIEND & GIBSON

และ H. OVANN

ถึงคณะเป็นต้น

ประดิษฐ์ที่เราออกแบบขึ้นข้างคือ กล้องถ่ายภาพเครื่องกลไกที่หุ่กและเค้นโก ใช้ฟิล์มสี
ที่มีความใสโปร่งแสง สามารถโค้งงอได้

ในปีเดียวกันนั้นเอง DONY BROUPE และ E.C. CROTTIS

ก็ได้ออกแบบเครื่องถ่ายภาพด้วยฟิล์มสีเช่นเดียวกัน ในปี ค.ศ. 1887
ก็ได้สร้างกล้องถ่ายภาพขึ้นเพื่อใช้กับกระดานหมากรุก 2 เมตร กว้าง 9 ซม. ซึ่งตอนนั้นเอง
เขาได้ใช้ถ่ายทำเพื่อศึกษาความเคลื่อนไหวของสัตว์โคเป็นต้นสำเร็จ

วิวัฒนาการทางด้านถ่ายภาพไปอย่างรวดเร็ว

ใช้ฟิล์มภาพขนาด 35 มม. ร่วมกับ GEORGE EASTMAN เขาทำสำเร็จได้
บันทึกใน ค.ศ. 1889 หรือกับกล้องถ่ายภาพ

ฟิล์มขนาด 35 มม. โดยออกแบบเป็นสีเค้นด้วยการเจาะรูเอาไว้ข้างใน
ฟิล์มรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดของเฟรม $3/4 \times 1$ นิ้ว และ HENRI COE ถ่ายกับ
รูปภาพที่ถ่ายมาแล้ว ถูกยึดติดออกเป็นสินค้าเมื่อปี ค.ศ. 1891 จำหน่ายในท้องตลาดปี
ค.ศ. 1893 เครื่องชนิดนี้ขณะถ่ายภาพ ต้องมองเข้าไปในช่องสำหรับมองโดยเฉพาะ เป็นความ
สำเร็จอีกขั้นหนึ่ง

ปี ค.ศ. 1895 L. J. M. และ AUGUST LUMIERE

ได้ประดิษฐ์วิธีการให้ฟิล์มแผ่นเลื่อนไปโดยง่าย ๆ เป็นครั้งแรก โดยการนำเอา -
LUMINOUS SCOPES มารวมเข้ากับกล้องถ่ายภาพ ซึ่งการพิมพ์ภาพและการฉาย นับเป็นกลไก
ใช้ได้ง่าย สะดวกแบบกระเป๋านักเดินทาง เราจึงนำออกแสดงที่ GRAND HOTEL ที่กรุง
ปารีส เมื่อ 29 ธ.ค. ค.ศ. 1895

ปี ค.ศ. 1899 นักประดิษฐ์อีกคนหนึ่งได้รวบรวมวัสดุถึงประดิษฐ์ใน

เรื่องของภาพยนตร์เอาไว้ นับเป็นชนิดทำส ๆ มากกว่า 50 ชนิด นับแล้วเครื่อง

ไปจนถึง

อุตสาหกรรมชนิดนี้ก้าวไปข้างหน้าเรื่อย ๆ ในปี ค.ศ. 1909 มีการประชุมระหว่างประเทศขึ้น เพื่อทำความตกลงที่จะรับเอาฟิล์มที่
มาเป็นฟิล์มมาตรฐาน ซึ่งฟิล์มแบบนี้มีการเจาะรูเอาไว้แบบเดียวกับฟิล์มภาพยนตร์ปัจจุบัน
สิ่งอื่น ๆ ก็เปลี่ยนแปลงตามกันไป

ฟิล์ม 35 มม. วิศวนาการขึ้นอย่างรวดเร็วมาก Birt Acres
ได้นำเอาฟิล์มชนิดนี้ไปใช้เป็นคนแรก โดยเขากล้องถ่ายชื่อ Birtac ขนาด 17.5
มม. มาใช้ถ่าย และเขาคิดแปลงตัวที่บรรจุฟิล์มด้านตรงกลางออกเสีย เพื่อให้ใช้กันได้

กล้องถ่ายภาพยนตร์อีกแบบชื่อ Biopak ออกในปี ค.ศ.
1899 ใช้เฟรมขนาด 17.5 มม. ซึ่งมีรูข้างเคียงระหว่างทุก ๆ เฟรม

ต่อมาเครื่องฉาย 'pathe' เกิดในปี ค.ศ. 1920 ชื่อว่า
Pathe - col การใส่ฉายจำเป็นต้องใช้มีฉนวน เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เพื่อให้
เกิดแสงสว่าง เป็นเครื่องฉายขนาด 28 มม. ฟิล์มที่นำมาใช้เป็นฟิล์มชนิดโปรดักชันจาก
ความ روشن

วิศวการถ่ายภาพยนตร์ เริ่มวิวัฒนาการในปี ค.ศ. 1923 บริษัทฮีสมัน
โกดัก โคดอิกฟิล์มภาพยนตร์ชนิดเรฟลิก ประเภท Reversal ขนาด 16 มม.
ออกมาเป็นครั้งแรก Victor กับ Bell & Howell ก็ได้จัดสร้างกล้องถ่าย
และเครื่องฉายขึ้นมาอีก ในปีเดียวกันนี้เอง PATHÉ ก็ทำการผลิตฟิล์มภาพยนตร์
ขนาด 9.5 มม. 16 มม. 8 มม. อันเป็นการเริ่มต้นของฟิล์มมาตรฐานขนาดเล็กในทุกวันนี้
ฟิล์มสีภาพยนตร์ธรรมดาที่โคได้เกิดขึ้นทั้ง 3 ขนาดเริ่มเดียวกัน ตลอดไปจนถึงระบบการบันทึก
เสียงด้วยแสง หรือ Optical Sound ฟิล์ม 16 มม. และ 7.5 มม. ด้วย

นอกจากนี้ เครื่องมือเครื่องใช้ในภาพยนตร์ก็เกิดขึ้นอีกมากมาย ทำให้มีระบบของ
ภาพยนตร์แบบใหม่ ๆ เช่น ระบบ Mipe-Screer ระบบ Stereoscopic
ระบบ Cinema Scope, Panavition, TODD AD 70 ฯลฯ ดังที่เห็นอยู่ใน
ปัจจุบันนี้

เรื่องของการถ่ายภาพยนตร์นี้ถือว่าเป็นกระบวนการของการถ่ายภาพ
อันเกิดต่อเนื่องกันลงบนฟิล์ม ซึ่งมี Emulsion วัตถุประสงค์
อยู่กันหนึ่ง ท่านเองเกี่ยวกับฟิล์มที่บรรจุในกล้องถ่ายภาพธรรมดา เช่น ฟิล์มชนิดถ่ายแล้ว
ล้างออกมาเป็น Negative หรือชนิดโปร่งแสง ใก้ภาพเป็น Positive
ที่เรียกกันว่า Reversal ทั้งสี่กรรมชาติละขาว-ดำ แต่ชนิดที่ถ่ายออกมา
เป็นเนกาตีฟนั้น เมื่อนำไปล้างเรียบร้อยแล้ว จำเป็นต้องนำไปพิมพ์ออกมาเป็น -

ฟิล์มภาพยนตร์ชนิดต่าง ๆ

ฟิล์มภาพยนตร์ทั้ง ขาว-ดำ และ สีธรรมชาติ มีอยู่มากรชนิด ไม่ว่าจะเป็น
เป็นยี่ห้อของฟิล์มคือ ศูนย์อิทธิพลชนิดของฟิล์ม ซึ่งมีคุณสมบัติไม่เหมือนกัน การใช้งานก็ต่างกัน
กันไป บางชนิดก็ไม่ได้อ่านมาเพื่อถ่ายภาพ แต่อ่านมาเพื่อถ่ายปรีภาพ หรือพิมพ์ภาพอีก
ทอดหนึ่ง บางอย่างอ่านมาเพื่อใช้ในการถ่ายภาพ แต่เป็นภาพที่จับไม่ตรงความเป็นจริง เวลา
นำไปฉายต้องนำเอาไปถอยปรี หรือ พิมพ์ออกมาด้วยฟิล์มอีกชนิดเสียก่อน บางชนิดพอถ่าย
เสร็จ ทำการล้างออกมาฉายได้เลยก็มี

ฟิล์มภาพยนตร์มีขนาดต่างกัน เช่น ขนาด 35 มม. 16 มม. และ 8 มม.
เป็นต้น ฟิล์มเหล่านี้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไปในหมู่ช่างถ่ายภาพยนตร์ แม้ว่าสมัยนี้ฟิล์ม
ภาพยนตร์ขนาด 70 มม. จะออกมามีอีกขนาดหนึ่งก็ตาม แต่ก็เป็นที่นิยมไม่มาก เพราะค่า

ไร้ชายสูงมาก นอกจากเป็นการสร้างภาพยนตร์เรื่องใหญ่ ๆ เท่านั้น

ฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 มม.

ฟิล์มภาพยนตร์ขนาดนี้ เป็นฟิล์มที่มีมาตรฐานของโลกทุกวันนี้ ฟิล์ม
ภาพยนตร์ 35 มม. ในภาพที่ใหญ่โตกว่าฟิล์มภาพยนตร์ 16 มม. 9.5 มม. หรือ 8 มม.
มาก ความชัดแจ่มใสของภาพจึงมีมากกว่า จริงอยู่ที่ฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 70 มม.
ย่อมจะได้ภาพที่ดีกว่า แต่เมื่อคิดถึงค่าใช้จ่ายแล้วเห็นว่าเพิ่มขึ้นอีกหลายเท่าตัว แม้การ
ฉายทั่วโลกก็มีโรงภาพยนตร์ และเครื่องฉายขนาด 35 มม. เพียงสิบ ฟิล์มภาพยนตร์ 35 มม.
จึงขึ้นหิ้งอยู่ได้ เป็นที่นิยมในการสร้างภาพยนตร์

ฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 16 มม.

เป็นฟิล์มมาตรฐานของนักถ่ายภาพยนตร์สมัครเล่น ค้นพบการสร้างถูก
กว่าฟิล์มขนาด 35 มม. มาก ทั้งยังได้ภาพปรากฏบนจอขณะทำการฉายอย่างชัดแจ่ม
แจ่มใสพอสมควร นอกจากได้รับความนิยมกันมากในหมู่ช่างภาพสมัครเล่นแล้ว ภาพยนตร์
การศึกษาชุด ๆ แรก ภาพยนตร์สำหรับโทรทัศน์ก็ใช้กันทั่วไป ภาพยนตร์ขนาด 16 มม.
นั้น ความสะดวกในการใช้งานแตกต่างกว่าภาพยนตร์ขนาด 35 มม. มาก ฟิล์มภาพยนตร์
ขนาด 16 มม. มีเครื่องฉายที่เล็กกระทัดรัด นำเคลื่อนย้ายไปตามสถานที่ต่าง ๆ ได้ง่าย
กว่าขนาด 35 มม.

ฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 8 มม.

ฟิล์มภาพยนตร์ขนาดนี้เป็นที่นิยมของนักถ่ายภาพยนตร์สมัครเล่นอีกมากมาย
เป็นฟิล์มที่เรียกว่าถูกที่สุดในกระบวนการถ่ายภาพยนตร์ทุกขนาด และเป็นภาพยนตร์สำหรับ
ครอบครัวจริง ๆ ตั้งแต่กล้องฉาย เครื่องฉาย หรือ แม้เครื่องวางฟิล์มก็มีราคาถูกกว่า
กว่าฟิล์มขนาดอื่น ๆ

ความพรตถ่ายของฟิล์มขนาด 8 มม. มีมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันกล้องถ่าย
ภาพยนตร์ขนาด 8 มม. ออกมาในรูปแบบต่าง ๆ กัน ให้ความสะดวกแก่ผู้ถ่ายมาก
เมื่อการถ่ายภาพยนตร์ไม่ยากสำหรับทุกคนที่รอบนั้น ความนิยมก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ
นอกจากนี้ยังเกี่ยวโยงมาด้วยสะดวก เพราะเป็นฟิล์มขนาดเล็ก

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาดต่าง ๆ

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 8 มม.

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 8 มม. นี้ นับว่าเป็นกล้องถ่ายภาพยนตร์
ขนาดเล็กมาก ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำครั้งหนึ่ง ๆ ย่อมเขากว่าแบบอื่น เช่น ค่าฟิล์ม
ค่าตัวถ่ายและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่นิยมของบรรดาช่างถ่ายภาพยนตร์
ประเภทสมัครเล่นเป็นอันมาก เพราะมีการนำคิดทั่วไปถ่ายภาพเรื่องราวการท่องเที่ยว
ที่น่ายินดี ฯลฯ

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 8 มม. นี้ ในตลาดการค้าอยู่ยงยงถ่ายภาพ
ของเมืองไทย ปรากฏว่ามีวางจำหน่ายอยู่เป็นอันมาก ราคาที่ไม่สูงเกินไปนัก อุปกรณ์
ในการถ่ายทำก็ไม่มาก ถ่ายง่าย บางชนิดมีกล้องอัตโนมัติ ถ่ายได้โดยไม่ต้องตั้ง -
Electric Eye ไม้คอยเบี่ยง Aperture เมื่อจะถ่าย
การถ่ายทำในบรรยากาศต่าง ๆ ทำได้ไม่ผิดพลาด จึงสะดวกยิ่งขึ้น

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 8 มม. ต้องใช้กับฟิล์มขนาด 8 มม. เท่านั้น
บรรจุฟิล์มได้ครั้งละ 25 ฟุต แต่ใช้วิธีถ่าย 2 ครั้ง คือ โดภาพคนละข้างกัน ในฟิล์มม้วน
เดียวกัน ด้วยการใช้ที่เจาะข้าง เมื่อหมดม้วนแล้วก็ยกกล้องเอาอีกข้างหนึ่งถ่ายบ้าง หรือ
อาจออกมาเสร็จเรียบร้อย จะต้องเอาเครื่องม้วนอีกครึ่งหนึ่งเป็น 2 ซีก จากกันจึง
นำมาต่อกัน และอาจใช้ภาชนะตามต้องการ ซึ่งก็จะใช้ฟิล์มยาวทั้งหมด 50 ฟุตนั้นเอง

ความจริงฟิล์มขนาด 8 มม. นี้ มีขนาดใหญ่เต็มที่เท่ากับ 16 มม. เมื่อ
ถ่ายภาพออกเป็น 2 ซีกแล้ว จึงเป็น 8 มม. แต่ถ้าย้ายจะไร้ฟิล์มขนาด 16 มม. สำหรับ
กล้อง 16 มม. มาถ่ายในกล้อง 8 มม. ไม่ได้ เพราะรอยปรุหรือรูของหนามเคียวข้าง ๆ
ฟิล์มไม่เท่ากัน ของ 8 มม. มีรอยปรุถี่กว่า จึงไม่สามารถมาใช้แทนกันได้

ฟิล์มขนาด 8 มม. นี้ เมื่อถ่ายแล้วนำไปล้างจะปรากฏเป็นเส้นสีดำ
โดยตลอดตรงกลาง ซึ่งเส้นนี้เองเป็นรอยที่เจาะกลางออกเป็น 2 ซีก แต่บางชนิดมี
เส้นสีขาวตลอด ซึ่งต้องเราเครื่องถ่ายภาพออกมาเช่นกัน บางชนิดทำพิเศษ มีรอย
ปรุตรงกลางโดยตลอดมาแล้ว พอล้างเสร็จจากฟิล์มแห้งก็แล้ว ก็ฉีกกลางออกเป็น 2
ซีก ได้โดยตลอด

ขนาดของฟิล์ม 8 มม. นี้ เป็นการวัดจำนวนกล้องของฟิล์มทั้งหมด แต่ละ
เฟรมหรือแต่ละภาพที่ปรากฏในฟิล์ม มีพื้นที่ประมาณ 4.80×3.51 มม.

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 16 มม.

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาดนี้ เป็นที่นิยมกันมากในการสร้างภาพยนตร์ -
โฆษณาทั่วไป ภาพยนตร์ประเภทวิชาการ ภาพยนตร์ทางโทรทัศน์

ประโยชน์ของกล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาดนี้มีอยู่ไม่ใช่น้อย เช่น ใ้ภาพ
มุมมองเวลาดำเนินการฉายใหญ่กว่าภาพยนตร์ 8 มม. มาก แต่เล็กกว่า 35 มม. สามารถ
นำไปฉายตามสถานที่ต่าง ๆ ได้ง่ายกว่าขนาด 35 มม. ถ้าใช้จ่ายในการสร้างก็ต่ำกว่า
หลายเท่าตัว กล้องถ่ายก็ไม่ใหญ่โตอะไร ความนิยมของร่างภาพทั่วไปจึงเห็นมาขนาด
ขนาด 16 มม. เป็นส่วนมาก

สำหรับฟิล์มที่ใช้กับกล้องถ่าย 16 มม. นั้น เป็นขนาดเดียวกับที่ใช้ใน
กล้องถ่ายขนาด 8 มม. แต่เมื่อเปลี่ยนรูขุมตามเคยข้างฟิล์มข้างขวา เมื่อถ่ายออกมาเป็นภาพแล้ว
ก็ไม่จำเป็นต้องย้ายกลางออกเป็น 2 ซีก เช่น ฟิล์ม ของกล้องถ่าย 8 มม. หากเป็นการ
ถ่ายทำด้วยฟิล์มชนิด REVERSAL อาจเสร็จแล้วก็นำออกมาฉายดูได้ ถ้าเป็นการ
ถ่ายด้วยฟิล์มเนกาทีฟก็ต้องนำไปพิมพ์ออกมาเป็นโพสิทีฟเสียก่อน

ขนาดของฟิล์ม 16 มม. นั้น เป็นการวัดจากส่วนกว้างของฟิล์มทั้งขนาด
โดยตลอด ภาพหนึ่ง ๆ หรือเฟรมหนึ่ง ๆ จะมีขนาดพื้นที่ประมาณ 7.47×10.41 มม.

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 35 มม.

กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาดนี้ เป็นกล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาดใหญ่ มีน้ำหนัก
มาก แต่คุณสมบัติของผลงานนั้นมากมาย นับเป็นข้อดีของการอุตสาหกรรมภาพยนตร์
บันเทิง หรือภาพยนตร์การค้าบางประเภทเท่านั้น เพราะค่าใช้จ่ายในการสร้างหรือถ่าย
ทำครั้งหนึ่งมาก ๆ

การที่จะนำกล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาดนี้มาใช้กับช่างภาพสมัครเล่นนั้นว่า
ไม่เหมาะสม เพราะการเคลื่อนย้ายลำบากไม่สะดวกเท่ากับกล้องขนาด 8 มม. หรือ 16 มม.
เมื่อถ่ายทำเสร็จแล้ว ยังต้องนำเอาฟิล์มซึ่งเป็นเนกาทีฟ ไปพิมพ์ออกมาเป็นของ -
โพสิทีฟ อีกครั้งหนึ่งจึงทำการฉายได้ เป็นการเสียฟิล์มสองต่อ แต่ภาพยนตร์ 35 มม. จะ
ได้ภาพที่ชัดเจนแจ่มใสกว่า ภาพใหญ่โตกว่าเมื่อไปปรากฏภาพบนจอ สามารถบันทึกเสียง
ได้ดีกว่า ทั้งทั่วโลกยังถือว่า ภาพยนตร์ขนาด 35 มม. เป็นภาพยนตร์มาตรฐาน

การวัดขนาดของฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 มม. จะวัดได้จากส่วนกว้าง
ของฟิล์มทั้งหมดโดยตลอด ส่วนการปรากฏภาพเป็นเฟรม ๆ ศึกษากันไปนั้น ภาพหนึ่ง ๆ
หรือเฟรมหนึ่ง ๆ มีพื้นที่ประมาณ 16.30×22.04 มม.

นักถ่ายภาพเคลื่อนไหวสมัครเล่นจะต้องฝึกใช้ชัตเตอร์อย่างมากกับมู่ตูดานหรือเลนส์เปิดของรูปลูกภาพ แต่ภายใต้ระบบที่เกือบจะสากลของคานะสลับ นักสมัครเล่นบางคนก็เปรียบเทียบจะมีความจำเป็นทางด้านการศึกษาปฏิบัติที่ถูกต้องกับสภาพอันแท้จริงหรือสภาพที่เหมาะสมสำหรับเทคนิคการล้างรูป ดังนั้นเราควรจะเน้นกรณีของการเปิดปากกล้องและละทิ้งการล้างรูป จนกระทั่งเราพร้อมที่จะอภิปรายเกี่ยวกับ

ฟิล์มค่าและชาวประมงช่วยวิญญูสมหรือฟิล์มถ่ายภาพที่มีกาวยาซังหลังและกระจกถ่ายภาพไวแสงที่ผ่านด้วยเกลือเงิน (silver salts) มาตรฐานที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเทศะ การที่กาวยาซังหลังฟิล์มถ่ายภาพ เป็นกาวยาธรรมดา ๆ จากสิ่งถูกทำลายจากของหวานในอาหารนั้นเช่น เกลือเงินเป็นกระดาษสำหรับอัดรูปวาง โดยใช้น้ำอย่างแรง แต่มีส่วนผสมของคลอไรด์อย่างแน่นอน และ at time traces of iodine (รอยของไอโอดีน) เมื่อส่วนผสมนี้ขยายบนฐานบางอย่างที่เหมาะสม เช่น กระดาษ เซลลูลอส หรือแก้ว และปล่อยให้แห้ง มันกลายเป็นไวแสงอย่างสูง (to certain chemicals) ทางเคมีอย่างแน่นอน และความคืบหน้าทางฟิสิกส์

กระจกถ่ายภาพไวแสงมีลักษณะแปลกและสมบูรณ์ ปราศจากปฏิกิริยาใด ๆ ทางเคมี เราควรรู้ว่าเรื่องนี้มุ่งบอกสรุปว่า จำนวนแสงหลายเท่าที่มีผลไม่ปรากฏ การเปลี่ยนแปลง ในกาวยาที่หาซังหลังฟิล์มถ่ายภาพ ถึงแม้เป็นเหตุให้มันมีค่าสูง เมื่อมันถูกปล่อยให้ทำปฏิกิริยาทางเคมีข้างล่าง ทำให้รู้ว่า "development" (การล้างรูป) กรณีนี้ความมืดมัว เป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกลือที่มองด้วยตาเปล่าไม่ได้บนแผ่นของแผ่นเงิน เราสามารถเข้าใจลักษณะพิเศษของปฏิกิริยานี้ จำนวนของธาตุเงิน

ตกตะกอนปริมาณโดยทันที หรือได้ส่วนโดยทันที ปริมาณของแสง ถึงตกลงบนฟิล์ม ถึง
แม้ว่าจำนวนแสงมากกว่าความมืดของฟิล์ม (the blacker will be the film)
ในระยะสั้น ๆ ฟิล์มที่ใช้ในกล้องถ่ายรูปมีชื่อเป็น Negative (กระจกหรือฟิล์ม
ถ่ายรูปที่กลับสีค่าเป็นขาว เมื่อได้รับฟิล์มเรียบร้อยแล้ว สำหรับการถ่ายภาพมันจำเป็น
ต้องทำให้รูปถ่ายมีสีที่ถูกต้อง สมมติว่าการถ่ายภาพครั้งหนึ่งถูกทดลองด้วยผู้ชายที่ตัว
เกรียมด้วยถูกแคคเขาสวมชุดสีค่ากับ collar (ปก) สีขาว และเสื้อเชิ้ตสีขาว
ฟิล์มถ่ายรูปที่กลับสีค่าเป็นขาวจะแสดงชุดขาว ปกและเสื้อคอ และหน้าสีเทา ถ้าฟิล์มไว
แสงที่ 2 ถูกทำเป็นเนกาทีฟ เทียบแสงและนำไปล้างความเข้มของแสงจะกลับกัน ปกสีค่า
และเชิ้ต จะรับแสงจากส่วนที่ขาวเข้ามาเกือบจะโปร่งแสง จะยอมให้แสงผ่านเข้ามา
อย่างเต็มที่ เพื่อว่าชุดจะกลายเป็นสีค่า และใบหน้าสีเทา จะปล่อยให้แสงผ่านเข้าไปให้
ที่จะทำให้หน้าบางส่วนมืด แต่ไม่ดำ ทั้งนี้โดยวิธี 2 ชั้นนี้ ในขั้นสุดท้ายจะมีความเกี่ยว
ข้องกันถูกต้องคือถึงเต็มหรือของจริง

ฟิล์มภาพยนตร์สมัยใหม่เวลานำมาจะเป็นรูปกลับกันทั้งกล่าวโดยกว้าง ๆ
หมายความว่า ฟิล์มที่ใส่ไปในกล้องเป็นฟิล์มที่จะกลับสภาพเดิมในภายหลัง สำหรับใช้ใน
เครื่องฉายภาพ เมื่อถูกส่งไปยังห้องล้าง ฟิล์มจะผ่านกระบวนการหรือล้างให้เป็นเนกาทีฟ
อย่างไรก็ดี ฟิล์มที่ประกอบด้วยจำนวนมากของวัสดุไวแสงที่ยังไม่ได้ใช้ใน coating
ดังนั้นจำนวนที่เกิดขึ้นจะใช้สำหรับภาพจริง (positive image) แทนที่แผ่นที่ 2
ของ ภาพเนกาทีฟ ครั้งแรกที่ถูกล้างและแล้วจะ removed และภาพจริงจะถูก
ล้าง ทั้งนี้ด้วยเหตุนี้ความแตกต่างที่แท้จริงระหว่างกระบวนการกลับกันและกรรมวิธีเนกาทีฟ
โพสิทีฟ เป็นความจริงว่า สิ่งแรกใช้แผ่นฟิล์มเดี่ยว สำหรับชั้น 2 ในขณะที่หลังจากใช้
ฟิล์ม 2 แผ่นแยกกัน ขั้นตอนในการทำเป็นข้อระบุในหลักกว้าง ๆ ของชั้นมุลฐาน ถึงที่
อ้างถึงถูกทำโดยปริมาณแสงและข้อจำกัดทั้งหมดในวิธีการถ่ายรูป ถ้าแสงไฟอ่อน มากกว่า

ปริมาณที่ต้องใช้ แต่ตามมันจำเกินไป (แล้วใช้น้อยไป ในค่ากล่าวอย่างอื่น
 เกี่ยวกับแสงไฟอ่อน ต้องถูกยอมให้ใช้เป็นเวลานานกว่าไฟแรง หรือถ้าเวลาไม่สามารถ
 แปรผัน การเปิดเลนส์ที่ใหญ่กว่าต้องเคยยอมรับให้อ่อนมากกว่า ระหว่างการเปิดเลนส์
 ที่เล็กกว่าสำหรับแสงสว่างที่สว่างขึ้น ในกรณีที่เรามีปัจจุบัน (บางอย่างที่ไม่
 สามารถควบคุมได้เช่น เซลล์สำหรับสถานะของแสงไฟ โดยการควบคุมนี้มีปริมาณที่ถูกต้อง -
 ของแสงถูกกำหนดไว้ สำหรับปริมาณ " ความพอดีของแสงที่แรงกล้า
 และจำนวนของมันซึ่งแสงจับฟิล์ม (

การออกแบบที่ (ถูกต้อง) ของกันค่าเปิดที่ไม่สามารถเป็นไปได้ นอกจาก
 ความถูกต้องของปริมาณแสง หรือความถูกต้องของเครื่องวัดแสงสำหรับใช้ในการถ่ายรูป
 ถ้าท่านชอบใช้มากกว่า

แสงจะอ่อนหรือแข็ง และสามารถควบคุมได้
 สำหรับการเปลี่ยนแปลง เอาท่าการ เปิดเลนส์ให้กว้างกว่าและเล็กกว่า ซึ่งการปฏิบัติการ
 รู้จักเหมือนภาพนิ่ง (ขนาดของการเปิดถูกวัดใน
 ในระบบซึ่งจำนวนตัวเลขที่น้อยกว่า แสงการเปิดที่กว้างกว่า

ดังนั้น เมื่อกล้องถ่ายรูปถูกบังคับด้วยความเร็วมากกว่าความเร็วปกติของ
 การเปิดเลนส์ของถูกปรับปรุงสำหรับการใช้
 ความเร็ว ถ้ากล้องถ่ายรูป ที่ความเร็วปกติ 2 ครั้ง
 เลนส์ของถูกเปิด ทั่วไป

(เครื่องวัดแสงสำหรับใช้ในการถ่ายรูป)

เครื่องวัดแสงสำหรับใช้ในการถ่ายรูปไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ สำหรับเหตุผล
 ที่ดีที่สุด และถึงแม้ว่าประสิทธิภาพของผู้ถ่ายภาพสมัครเล่นและนักถ่ายภาพอาชีพใช้มันอย่าง

ไม่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะที่ซึ่งฟิล์มติดใช้ อย่าง รักรักคาม ผู้ริเริ่มทั้งหลาย เชื่อเครื่อง
 วัตเป็นเครื่องมือซึ่งสามารถใช้ได้และเอาอย่างโดยไม่มีใครทรงองและมีคือสิ่งที่ได้จาก
 ความเป็นจริง ข้อปฏิบัติและความคุ้นเคยกับเครื่องวัดและฟิล์มภายใต้การ เปลี่ยนแปลง
 กว้าง ๆ ของเงื่อนไข และต่อมายินยอมให้สำรวจหลักการพิเศษที่รับผิดชอบของฟิล์มและ
 หรือเครื่องวัด จำเป็นสำหรับการใช้เครื่องวัด อย่างไรก็ตามมีความเที่ยงตรงแม่นยำ

ในการพิจารณาเครื่องวัด เราต้องมีการเลือกระหว่างกับคุณสมบัติของหลอด
 ที่เปลี่ยนพลังงานแสงให้เป็นเสียง (photoelectric) และ visual types
 การมองเห็นภาพ ที่ไม่คุ้มค่า ตรงกันข้ามกับความเชื่อทั่ว ๆ ไป การมองเห็นภาพพอใช้
 ได้ แต่ถ้าท่านยืนยันว่าดีที่สุด ตามธรรมชาติท่านจะได้รับ a photoelectric model
 ของสิ่งที่ทำขึ้นเป็นรูปจตุรัส

เมื่อใช้เครื่องวัด แทนที่เคียวผ่านกำลังวัดระยะทางจากวัตถุที่คงถ่าย
 (subject) เมื่อท่านต้องการรูปและไม่ใช่ภาพหลอดกว้าง ๆ ในกรณีของกล้องถ่าย
 ภาพยนตร์ที่ตำแหน่งหนึ่งซึ่งโดยทั่ว ๆ ไป การอ่านเครื่องวัดมักจะมีค่าตำแหน่ง ท่านจะได้
 รับความคิดที่ช่วยงานและดีของมุมมองของวิว ถ่ายโดยเลนส์กล้องถ่ายภาพของท่าน และ
 เครื่องวัดมุมมองของวิวที่ระยะเท่ากัน แล้วเปรียบเทียบผลการอ่านแสงของ 2 สิ่ง งาน
 หักลดกรรมของ เครื่องวัดและเครื่องเปิดวัดหาระยะเปิดเริ่มน้อย และสามารถเสนอท่าน
 ช่วยเหลือแนะนำท่านในการพิจารณา วิธีการใช้ที่แท้จริงของผลงานเหล่านี้ และท่าน
 ควรจะใช้ตัวของท่านเองในการพิจารณารายละเอียดในการซื้อ เครื่องวัดในทางอื่น
 เครื่องวัดของท่านที่ใช้อยู่จะ " ๒๒ " เห็นหลายสิ่งที่ไม่มีอะไรปกปิดเลนส์กล้องและ
 การอ่าน ด้วยเหตุนี้ความผิดพลาดจึงมีมาก

๒๑.
 1/01
 ๒๕๒๒
 ๐๐๓

วิฑูรย์พัชร
 ท้าม
 ผู้อำนวยการห้องสมุด

007959
 -7 พ.ค. 2534

เลนส์ (Lenses)

ควยเหตุที่มันไม่เป็นตัวการถ่ายภาพ ไม่มีเหตุผลว่าทำไมเราจะใช้เวลา และเวลาว่างถกเถียงตามหลักวิชาเกี่ยวกับการใช้จ่าย เลนส์ส่วนมากทุกวันนี้ สิ่งถูกทำโดยผู้ที่ทำมันขึ้นเสียก็ จะถูกเชื่อถือเกี่ยวกับการแสดงที่นำต้อใจ มันไม่เป็น ความจำเป็นที่จะทราบขอบเขต มงหึ่งนบหรือความคลาดเคลื่อน (บิตพลาด) ซึ่งเป็น ความดีเช่นเดียวกันใน photographic Lenses ที่สมัยแล้วที่เราทั้งหลายใช้มือ ละเพาะรถยนต์ของท่าน

เป็นเวลาานมาแล้วที่เราเป็นถึงวล เลนส์มี 2 characteristic; focal length (ระยะจากศูนย์กลางของแก้วไปหาจุดที่แสงรวมกัน และ aperture (or speed) ช่วงกลมในกล้องถ่ายภาพ หรือความเร็ว

Focal Length ไม่มีเหตุผลสำหรับท่านที่จะรู้เกี่ยวกับวิธีรับของ การวัดหาระยะจากศูนย์กลางของเลนส์ไปหาจุดที่แสงรวมกัน เพราะว่เลนส์ที่ทุกอัน มีความผิดปกติง่าย ๆ เกี่ยวกับเลนส์ที่โคซี่หนึ่ง เครื่องวัดจะคงเป็นนิ้ว เซนติเมตร หรือมิลลิเมตร ดังนั้น Focal Length ปกติสำหรับกล้องถ่ายภาพ 16 มม. ถึง 25 มม. หรือ 1" ตามส่วนของเลนส์ขนาด 8 มม. ถึง 12.5 มม. หรือ 1/2" ใน กล้องถ่ายภาพ ส่วนมากขนาด 20 มม. และ 10 มม. ตามลำดับ ถูกใช้แต่ไม่ใช่เลนส์ ปกติ สำหรับความมุ่งหมายเหล่านี้

The focal Length มีข้อย่างเดียวเท่านั้น มันกำหนดหรือ วัด ขนาดของภาพที่ปรากฏบนฟิล์มถ่ายภาพ (image) ยังใช้ให้กำหนดระยะจากถึง ที่จะถ่าย (ที่หมาย) สักส่วนถูกต้อง เพื่อว่าเลนส์ขนาด 2" จะให้ผลเหมือนเดิม ขณะที่ การใช้เลนส์ 1" จาก 1/2 ของระยะ

มันเป็นคำกล่าวโดยปกติเกี่ยวกับเลนส์ของความใหญ่กว่าปกติ -

greater - than normal ของ focal length เหมือน a telephoto (รูปที่ถ่ายด้วยกล้องระยะ) ในทางตรงกันข้าม เลนส์เหล่านี้ของ Less-than - normal focal length ถูกกล่าวเกี่ยวกับ wide angle แท้ที่จริง โลกของรูปที่ถ่ายด้วยกล้องระยะ (telephoto) กล่าวอ้างถึงโครงสร้าง พิเศษ เกี่ยวกับสายคำสั่งไม่มีที่ใช้อย่างกว้างขวางทั้งหมดอย่างถูกต้อง มากกว่าเลนส์ เหล่านี้ เป็น Long - focus or narrow angle อย่างไรก็ดีตามบุคคลที่มีชื่อเสียง จำนวนเฉลี่ยเล็กน้อย นานเท่านั้นไม่มีข้อผิดพลาดถึง meaning มัจฉาคือไปนี้ แสดงว่าน่าจะเป็นคอนหนึ่งของการสำหรับ avirage amateurs ผู้สมัคร เล่นจำนวนเฉลี่ยเท่ากัน

	for 16 m.m.		for 8 m.m.
Normal	26 mm. - 1"	12.5	mm - 1/2"
Long	75 mm. - 3"	35	mm - 1,3/8"
Wide-Angle	15 mm. - 2"	50	mm - 2"
Long	150 mm. - 6"		

triped (สามขาสำหรับตั้งกล้องถ่ายรูป) จะถูกใช้เสมอ มันเป็น ความสิ้นเปลืองฟิล์ม เป็นพิเศษที่จะถ่าย (shoot) โดยปราศจากสามขา เมื่อการ ใช้เลนส์มากกว่า normal focal length เพราะว่าวัตถุไหว (body tremor) หรือความเคลื่อนไหวของกล้องอื่น ๆ ถูกขยายเหมือนรูปภาพ

Telephoto Lens telephoto Lens ถูกใช้สำหรับ 2 จุด -
 ประสงค์ หนึ่งคือ เอาจุภาพที่ใหญ่กว่า ปรากฏจากการเคลื่อนไหวไกลกว่า to the
 subject (ตัว) เลนส์ที่ขยับปกติ ถูกใช้สำหรับการถ่ายสิ่งที่ไม่รู้จักไปยังบุคคล เช่น
 ใน travel film nature studies, และ similar work เป็นข้อ -
 เปรียบเทียบอย่างไกลเคียงถึงการใช้หุ้งพู่ช่วยสายตา

จุดประสงค์สำคัญอย่างอื่นของ telephoto คือ ขยาย ขนาดของ
 แบนกราวด์ (ส่วนที่เห็นไกล ๆ ในภาพ) สำหรับระยะทาง เมื่อการถ่ายรูปถ่ายไกลบน
 ระเบียงของโรงแรมบนเขา เลนส์ปกติ จะให้ส่วนที่เห็นไกล ๆ ในภาพ (back-
 ground) ถูกเขาปรากฏเทียบแคว่ ทัศนกรรมค่าและบน ถ้า the long-focus Lens
 ถูกใช้กล้องถ่ายรูปถูกเคลื่อนไปข้างหลัง เทียบวัดจุดด้านเดียวและแบนกราวด์ปรากฏ
 ใหญ่กว่า ผลคือว่า ให้ความกว้างรับภาพของวัตถุทันทีทันใด แบนกราวด์จะเพิ่มมากขึ้น
 ในขนาดพหุสมการกับ focal length

ตัวอย่าง ถ้าวาง กล้องถ่ายรูปไกลจุด ถ่ายส่วนหัวเต็มกรอบอย่างสมบูรณ์และ
 ด้วยแบนกราวด์ที่เขา เริ่มการถ่ายแล้วเป็นคลื่น ข้ามกรอบ telephoto จะเปลี่ยน
 แปรองจากตั้งสี่ เนิบเขาเต็มไปด้วย 1/4 ของน้ำหนักของเฟรมขึ้น วัตถุที่ใจแทน -
 เลนส์ของ 3 1/2 normal focal length
 จะทำให้เป็นเขาสูงขึ้น (raise the hills 3/4 ของความสูงของเฟรม
 กล้องถ่ายภาพถูกเคลื่อนถอยหลัง 3 ครั้ง ไกลจากวัตถุที่อยู่ไกลโดยรักษาขนาดรูปถ่าย
 เหมือน

สมมติว่าวัตถุอยู่ห่างจากกล้อง 6 ฟุตจากกล้องและเป็นเขาอยู่ห่าง 6,000 ฟุต จากกล้อง การเคลื่อนกล้องถอยหลัง 12 ฟุตจะทำให้ระยะทางจากวัตถุ เป็น 2 เท่า แต่ทำให้ไม่เห็นความแตกต่างใน 6,000 ฟุต ไกลออกไปจากเนินเขา นี้แสดงถึงความแตกต่างกันมากในการ เปลี่ยนขนาดรูปภาพ

Wide-Angle Lens (เลนส์มุมกล้อง)

เลนส์มุมกล้องมีค่า เล็กน้อยที่สัมพันธ์กับวัตถุท้ายรูปสมมาตรเลนส์ แต่สำหรับผู้ที่ อยู่ subject ของเขาส่วนใหญ่เป็นคนที่ เพื่อน และครอบครัว รวมทั้งงานช่าง เขาอยู่ในรูปเป็นส่วนใหญ่ the wide-angle (มุมกล้อง) จะรักษาความกว้าง มันจะทำให้เป็นไปไ้กว้างรวมของความกว้างของช่องว่างที่เห็นมากขึ้น เมื่อขนาดของ ช่องว่างที่แคบจะไม่ยอมให้กล้อง เคลื่อนไกลออกไปจาก the subject วัตถุ

การถ่ายภาพในลักษณะตรง ขึ้นข้ามกับ telephoto (ส่วนระยะ สำหรับถ่ายภาพไกล) เลนส์ wide-angle จะทำให้ขนาดที่เห็นใกล้ของวัตถุ เล็กลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ระยะทางจากกล้องเพิ่มขึ้นนี้ จะทำให้ภาพที่ออกมาเป็น ผลที่ทำให้มีขนาดไปมากได้ การลดขนาดอย่างรวดเร็วที่ผิดปกติจะเพิ่มความยาวของ วัตถุ และช่องว่างอย่างเห็นได้ชัด เมื่อใช้เลนส์ wide-angle ช่องว่างโดย ทั่วไปจะปรากฏขึ้นยาวมากกว่าที่ควรจะเป็น

Supplementary Lens

แม้ว่า Supplementary lens ไม่สามารถจะใส่แทน แขนงของเลนส์ได้อย่างเต็มที่ มันจะช่วยให้ส่วนต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ใน focal length ถึงเหล่านี้คือ เลนส์อุปกรณ์ธรรมดาที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่ใช้ในเลนส์ของกล้อง

ถ่ายภาพนิ่ง (still - camera Lenses) เช่น ชุดของ Kodak Portra Series อีกแบบหนึ่งเป็นหน่วยที่ติดต่อกับสายตา เช่น Telor สำหรับ telephoto effects และ Ampylon สำหรับการถ่ายภาพของ wide - Angle ราคาของหน่วยเหล่านี้ได้แพงมากกว่าสิ่งที่เพิ่มเข้ามาอย่างธรรมดา แต่ไม่มากเท่ากับ full Lens ที่เพิ่มเต็มชิ้น สิ่งที่เพิ่มชิ้นทั้งหมดนี้ใช้ได้อย่างสมบูรณ์ และดีกว่า full Lens ในจำนวนของการเปลี่ยนแปลงในขนาดเท่าของจริงน้อยกว่าจะเป็นผลต่อ telephoto ที่ใช้หน้าเลนส์หรือ wide - Angle เลนส์

ในส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเลนส์สำรอง (Supplementary Lens) จะเปลี่ยนให้ focal length ที่เป็นผลต่อเลนส์ที่ไร้อันกล้องโดยทั่วไปคือสิ่งที่ใช้เป็นการจำเป็นที่ระไรในระยะโดยหลายเท่า หรือการวางพื้นนูนของเลนส์ต่อระยะวัตถุ สิ่งหลังโดยทั่วไปใช้กันทั้ง Supplementary lens ชนิดแรกเป็นเครื่องใช้มากฐานดับกล้องจำนวนมาก

Telor และ Ampylon และวัตถุที่คล้ายคลึงอื่น ๆ ไม่ใช่สิ่งเพิ่มเต็มธรรมดา แต่ก่อนข้างจะเป็นหน่วยเกี่ยวกับสายตาที่สมบูรณ์ ซึ่งใช้เกลียวในจำนวนเลนส์ปกติ ส่วนมากของหน่วยเหล่านี้ คือ สิ่งเบ็ดเตล็ด "two-tige" หมายความว่า telor, ดังตัวอย่าง จะให้ภาพเหมือนจริงใหญ่เป็น 2 เท่า ซึ่งกำหนดโดยเลนส์ปกติในขณะที่ ampylon ในภาพกว้างประมาณ 2 เท่าของเลนส์ธรรมดา ก็วยเหตุนี้มันจะให้ภาพ 1/2 ของขนาดจริง

Filters (กระจกกรองแสง)

ไม่มีเรื่องราวที่เขียนไว้มากเกี่ยวกับฟิลเตอร์ สิ่งสำคัญ สำหรับนักถ่ายภาพสมัครเล่นที่จะเข้าใจดังนี้ แม้ว่าฟิลเตอร์จะเพิ่มผลต่อฟิล์มเป็นอย่างมากเมื่อใช้อย่างถูกต้อง

คือ ผู้เริ่มแรกควรจะทำอย่างนี้เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการใช้ฟิล์มขาว-ดำที่เข้าใจ
เทคนิคเบื้องต้น

มีฟิล์มเทอร์ 3 ชนิดที่ควรพิจารณาสำหรับการใช้กับฟิล์มขาว - ดำ
สีเหลือง เขียว-เหลือง และแดง สีเหลืองมีประโยชน์น้อยที่จะใช้ ถ้าสีไม่ซม
สีเหลืองธรรมดาที่มี ortho - chromatic และสีเหลืองเข้มกับ film
panchromatic มีประโยชน์ในการถ่ายภาพให้สว่างขึ้น ฟิล์มเทอร์สีเขียวยellow
กับ film panchromatic เมื่อใช้เกี่ยวกับ artificial light
(ไฟที่ติดตัวเอง) ฟิล์มเทอร์สีส้มและแดงใช้ใน การถ่ายภาพที่มีความแตกต่างของความสูง
และภาพกลางแจ้ง ในขณะที่ท้องฟ้ามีจมน้ำ เรียกว่า " dramatic lighting effect"

วิชาที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ฟิล์มเทอร์ก็คือ ไม่ตั้งใจศึกษาอย่าง
จริงจังเกี่ยวกับเลนส์ของฟิล์มเทอร์ หรือต่อการศึกษาเกี่ยวกับฟิล์มเทอร์หลาย ๆ อย่างในการ
ถ่ายภาพอย่างแท้จริง ไม่มีสิ่งสงสัยเลยว่าเลนส์กล้องใช้มากกว่า โดยไม่คำนึงถึงจำนวน
ของการกระจายต่อสิ่งที่มีกล้องรูปสมมาตร เลนส์สนใจอย่างมาก (is flooded)
จำไว้ว่า เป็นการดีกว่าที่จะไม่ใช้ฟิล์มเทอร์ กว่าที่จะใช้โดยไม่รู้ว่า เป็นสิ่งที่ท่านต้องการ
จะใช้ เป็นที่เข้าใจว่าฟิล์มเทอร์ที่ง่าย ๆ ก็เหมือนกันก็คือ สิ่งที่ใช้กับ ภาพขาว - ดำปกติ
ฟิล์มเทอร์ที่มีจุดมุ่งหมายพิเศษ เช่น ที่ใช้ในฟิล์มสีจะใช้จุดมุ่งหมายที่แน่นอนมาก และต้องการ
ที่จะมีขดแน่นจนเกี่ยวกับภาพ ตัวอย่างของฟิล์มเทอร์ ที่ใช้เมื่อฟิล์มติดใช้กับแบบหนึ่งของ
แสง เพื่อที่จะรับแสงในลักษณะหนึ่งของแสง เช่น สิ่งแวดล้อมของการใช้ฟิล์มเทอร์แบบ
หนึ่ง เพื่อจะให้เหมาะกับการจุดมุ่งหมาย อ่างไรก็ตาม มีข้อแตกต่างว่าสิ่งที่น่าจะพิจารณาคือ
การแตกต่าง ส่วนรวมจากการใช้ฟิล์มเทอร์เป็นประจำ

Polarizing Filters (แว่นกรองแสงที่ปล่อยให้แสงผ่าน
ไปในทิศทางเดียว ใช้ในการถ่ายภาพเพื่อขจัดแสงสะท้อนที่กระทบวัตถุที่มีโลหะ
และทำตัวสีเข้ม จะใช้ในการถ่ายภาพราวถ้ำ หรือ สัตว์ใต้)

Polarizing Screen หรือ ซีลเตอร์ ไม่เป็นการพิจารณาใน
การลดเสียงเกี่ยวกับซีลเตอร์ธรรมดาหรือสี ในส่วนที่เ็นมากเกี่ยวกับไม่มีการเปลี่ยน
แปลงสีที่กำหนดการเปลี่ยนแปลงของ polarizing filter จะตัดทอน
สัดส่วนที่แน่นอนของแสงสะท้อน ถ้าไม่มีความพยายามที่จะลดเสียงในเรื่องแสง
Polarized เป็นสิ่งเพียงข้อที่จะกล่าวว่าโดยตัวกลางของแว่นกรองแสง
ที่ปล่อยให้แสงผ่านไปในทิศทางเดียวที่ใช้ในการถ่ายภาพจะสะท้อนแสงมันแสงจาก
ท้องฟ้า กล้วยเทศนั้นผลที่ได้จะดีกว่าท้องฟ้า หรือการสะท้อนเงาจากภาพเขียน
enameled glazed เคลือบผิวหน้าสีสว่างสามารถบังส่วนที่ว่างออก มันมีค่า
อย่างต่ำ จะทำการทดสอบกับ filter polarizing จนกระทั่งท่านทราบว่า
จะทำอย่างไรและภายใต้สภาพไหน โดยเฉพาะในกรณีของฟิล์มสี the polarizing
filter จะให้ผลเกี่ยวกับแสงสว่างมากขึ้น จึงจะเป็นไปได้ยาก
มากถ้าไม่มีสิ่งนี้ (filter)

Films to be used

มีฟิล์มหลายประเภทที่ไว้ทั่ว ๆ ไป โดยผู้ถ่ายภาพเคลื่อนไหวของสัตว์ เช่น
สิ่งเหล่านี้จะอธิบายโดยย่อ ๆ คือ

Positive (color- Blind) ที่เป็นการเปรียบเทียบฟิล์มที่รับภาพ
ได้สี ลักษณะที่สว่างก็คือ มันไม่ไวต่อสีใดมากกว่าสีฟ้า ผลก็คือ วัตถุสีฟ้าจะถูกเปลี่ยนให้

เป็นสีขาว และสีอื่น ๆ ในความเข้มของสีเทา วัตถุประสงค์มีมากมายทั้งนี้ทั้งการ ให้เป็นสีดำ ในฟิล์มชนิดนี้ ก) สำหรับทำคือเรื่องโดยตรง ง) สำหรับพิมพ์ภาพ เพื่อบรรเทาฟิล์มที่ต่างเช่นเดียวกัน ค) สำหรับใช้กล้องเมื่อใช้ฟิล์มใช้จ่อที่บ้าน

ฟิล์ม positive ความคงทนตลอดทั้งวันเมื่อรับภาพภายใต้
 กระจกธรรมดา Weston 1 - Weston 12 ฟิล์มที่รับภาพได้เร็วสีไม่ติดอย่างแท้
 จริง บางครั้งก็สามารรถรับได้ทุกสี แสดงว่ามันจะมีปาริชาโยท-มด สีเขียวและ
 แดงที่สีเขียวเหลือง สิ่งนี้ทำให้เหมาะสมควรกับกล้องที่ใช้กลางแจ้งที่ไม่มีช่องเสียง นัก
 ถ่ายรูปสมัครเล่นมีความคิดว่าฟิล์ม positive จะให้ภาพ positive โดย
 ตรงเมื่อใช้ในกล้อง นี่คือข้อผิดพลาด ฟิล์ม positive จะให้ภาพ Negative
 เช่นเดียวกับฟิล์มชนิดอื่น เมื่อใส่ในกล้องและล้างที่เรียกว่า Positive
 เพราะว่าเป็นส่วนแรกของสาร ว่าถ้ารับจุดมุ่งหมายให้ ซึ่งจะรับภาพ Positive จาก
 สิ่งที่เป็น Negative

Orthochromatic: ฟิล์ม Orthochromatic ไม่ใช่
 ความไวต่อแสง เป็นผลจากวัตถุประสงค์ของจะถ่ายภาพขาวเข้มเป็นสีดำ สีอื่น ๆ ที่ถูกถ่าย
 ใน กล้องสีเทาหรือหม้อ ที่จะมีปฏิกริยาต่อความสว่างที่ในฟิล์มของ
 ฟิล์ม

จุดต่างของ Orthochromatic เป็นข้อที่ถูกต้อง เพราะฟิล์ม
 panchromatic ไรท์ฟิล์มเคอร์รี่สีเขียวเหลืองในทางปวีจะให้สีเขียวเข้ม เพื่อยก
 อย่างหนึ่งสำหรับใช้ก็คือ cone เกี่ยวกันที่วางกว่า panchromatic
 เมื่อแสงอ่อนเช่นใน คูโบไม้นิวอิคอนจน คูโบไม้วางแบบปลาย และวีวีใน คูหนาว
 ไม่มีที่ระกอลเลย ไม่มีปัญหาเลยว่ามันสามารถที่จะรับภาพ positive อย่างไรก็ตาม

ถ้ามีการใช้ฟิล์ม orthochromatic เพียงเล็กน้อยจะมี ประสิทธิภาพใช้กัน
ทางกลาง the slower types และมุ่งใช้สำหรับ home reversal

Panchromatic: ฟิล์ม Panchromatic จะค่อนข้างดี
สิ่งที่ยาวกว่าอย่างชัดเจน และเป็นแบบที่ใช้โดยทั่ว ๆ ไป อย่างไรก็ตามมันก็ไม่
มากเท่ากับฟิล์ม Panchromatic หลายชนิดที่หาได้จากผู้ผลิตจะต้องระลึกว่ามี
ชื่อพวกนี้ไปถึงสิ่งที่รับภาพไว้ทั้งนั้น มันอาจจะเร็วหรือช้า มันจะเป็นรายทางที่สวย
(fine-grained) หรือเป็นลักษณะรายทางธรรมดา ถ้าจะพูดกันในเรื่องภาพ
บนกล้องกระดาษหรือในแผ่นโครงสร้าง (instruction) ที่เกี่ยวข้องฟิล์มส่วนใหญ่
ของเจอนไซท์พิเศษ ใช้ในการอธิบายถึงน้ำยาที่ใช้กับฟิล์มลายรูป Panchromatic
สองปีล่วงมาแล้วได้ถูกทิ้ง และปัจจุบันนี้เรามีชื่อเครื่องหมาย มีการเตรียมที่ดี
กว่า อย่างง่าย ๆ กล่าวได้ว่า ฟิล์ม Panchromatic คงอยู่ในกลุ่มทั่ว ๆ ไป
3 ประเภทดังต่อไปนี้

1 Fast Red-Sensitive โดยทั่ว ๆ ไปสิ่งจริงว่าเป็นน้ำยาที่ใช้
ลายรูปในร่ม มัน จะเพิ่มเป็นสีของอย่างรวดเร็ว ที่มีความรู้สึกต่อแสงที่ช่วยในการ
ถ่ายรูป สีที่เป็นสีนทรว. ทั้งน้ำและแก้ว คอนข้างจะจางลงมากกว่าปกติจากรูป
"outdoor" Film

2 Fast Panchromatic โดยปกติจะขายเป็นฟิล์มที่ถ่ายกลางแจ้ง
มันค่อนข้างจางกว่า ในเรื่องสองสีมีเวลาจางลงจากความจริงของสภาวะ ยกเว้นแต่
น้ำเงิน ใหลดสีพิเศษในแสงสว่างด้วยฟิล์มเคลือบสีเหลืองอ่อน และใหลดสีอย่างสมบูรณ์
โดยไม่มีฟิล์มเคลือบ

3 Slow-Panchromatic ถองจำไว้ว่าฟิล์มที่รับภาพช้าจะรับภาพ
ได้เร็วกว่า "Superspeeds" เพียงเท่า 2 มีที่เข้ามาเท่านั้น ดังนั้นไม่ต้อง

เข้าใจคือโดยที่แสงจะมี ค่าไม่เที่ยงเปรียบเทียบกันน้ำยาที่ใช้กับรูปถ่ายขาวเร็วใน
สมัยใหม่ โดยทั่วไปนั้นให้ความสว่างกว่า จึงมีปริมาณแสงขาวเร็วมาก และเป็น
ที่นิยมสำหรับถ่ายภาพนิ่งที่ 1/30 วินาที ที่ความเร็ว

อย่างเช่น film Panchromatic นั้น ๆ บางอย่างเข้ามา และ
มีกำลังในการถ่ายภาพที่รวดเร็วมาก และมีรูปถ่ายที่สวยงามกว่า ฟิล์มอย่าง และ
ไม่บ่อยจะนิยมถ่ายในเวลากลางวันหรือครึ่งวัน ๆ

Color films: ที่เห็นคือเป็นเนื้อให้ภาพที่จริง มีสีที่
ภาพที่เห็นในภาพ ซึ่งไม่เหมือนกับสีที่จริง และด้วยเหตุนี้ถ้าใช้ฟิล์มที่
อย่างนี้ จะยิ่งดูไม่มากกว่าจริงว่าอย่างนั้นเอง หากว่าเร็วมากก็ดูเกินไม่เท่าที่
กล่าวถึง เมื่อใช้จาก ฟิล์มอย่างนี้จะเป็นการง่ายที่จะสร้างภาพที่ 1/30 วินาทีกับชาวต่าง

ที่เห็นว่าในฟิล์มที่ขาวๆ การควบคุมด้วยสีในเชิง (ภาพถ่ายนิ่งที่ระบับระบับ
และทุกชนิดที่ระบับระบับใน การสร้างภาพยนตร์) จะใช้ color temperature
meter) เครื่องวัดที่จะบอกว่าจำนวนค่าของแสงที่เป็นจริง ที่วางไปจากธรรมชาติ
เขาจะได้ใช้ Filter ที่ถูกต้อง ผลมาจากสีของเขาจะได้ควบคุมโดยสมบูรณ์
เมื่อเวลาเขื่อนขึ้นจะเป็นข้อแนะนำที่ดีที่ดูที่ค่าของหน่วยที่จะใช้ เครื่องวัดแสงสำหรับใช้
ถ้าดูที่แสง และใช้ เครื่องวัดที่อ่านกับเขาที่จะมีเครื่องวัดแสงที่ราคาแพงและสามารถ
ถ่ายโดยไม่มีเครื่องวัดสี เครื่องวัดระบับเป็นเครื่องวัดที่ดูที่ค่าของหน่วยที่ เขาจะมี
กลางของแสงจากกล้องที่เขื่อนขึ้นเอง ด้วยวิธีนี้ก็จะทำให้เครื่องวัดแสงที่แพงๆ เป็น
ที่นิยมธรรมดาในรูปของแบบต่าง ๆ ของกล้องที่เขาได้ดูนี้ ซึ่งควรจะกล่าวถึงว่าระบับระบับ
แก้ไขผลการระบับว่านั้นจะได้ใช้ได้ในระยะเวลา ๆ

การถ่ายภาพยนตร์แบบ SPECIAL EFFECTS

1. ผอของกรใช้ควมเร็วของกล้อง (SPEECTS WITH CAMERA SPEED)
2. กรหยุดเค็กล้อง (STOP-FRAME FILMING) และด่ายคอ
3. กรด่ายภพกลัมอริยภพ (REVERSE ACTION)
4. ภพว้างเปล็ยนเป็นค้ำมึค (FADE OUT)
5. ภพค้ำมึคเปล็ยนเป็นว้าง (FADE IN)
6. ภพรคณเปล็ยน (LAP-DISSOLVE)
7. ภพกวาก (WIPES)
8. ภพหยุดนึ่งกัษ (SWISH PANS)
9. ภพแพนกล้องรวคเร็ว (STOP ACTION)
10. ภพคออ้อ (DOLBY)
11. ภพซูมเข้-ออก (ZOOM IN - ZOOM OUT)
12. ภพคอให้เก็ควมเคล็อนไฟ (SHIMMER)

1. ผอของกรใช้ควมเร็วของกล้อง

(SPEECTS WITH CAMERA SPEED)

กรใช้ควมเร็วของกล้องนั้ สามารถเลือกใช้ให้ด่ายชนก แต่ควมเร็วภพกรฐน คือ ควมเร็วที่ไร้กัภพยนตร์เส็ยงงไร้ 24 รงภพทอวินาทีเนมอกรที่ไร้ควมเร็วของกล้องด่ายที่นึคไปจก 24 รงภพทอวินาที ทงไร้เนมอกรที่นึคที่นั้ที่ก้งกรภพเปล็กไปจกกรรณค

ความเร็วของกล้อง (CAMERA SPEEDS) มีอยู่หลายอัตรา
ความเร็วเช่น 8 ของภาพทอวินาที 12 ของภาพทอวินาที 24 ของภาพทอวินาที
32 ของภาพทอวินาที 48 ของภาพทอวินาที และกล้องถ่ายที่คิงนางแบบจัทท์พิเศษ
มีความเร็วถึง 200 ของภาพทอวินาที

ความเร็ว 8 ของภาพทอวินาที ถ้าเป็นการถ่ายภาพเคลื่อนไหว
ภาพที่ออกมาขณะทำการฉาย จะมองดูรวดเร็วผิดปกติมาก เป็นการเพิ่มบรรยากาศ
ของภาพแสดงถึงความรวดเร็ว ตลอดจนสีที่แก่ดูนุ่มนวล

ความเร็วขนาด 64 ภาพทอวินาที เป็นประโยชน์มากที่จะทำภาพยนตร์
ให้เป็นภาพ สโลว์มอชัน ให้อรรถาการเคลื่อนไหวและความรู้สึกที่นุ่มนวลได้ทีเดียว

2. การหยุดเดินกล้องและถ่ายต่อ

(STOP-MOTION FILMING)

การบันทึกภาพแบบหยุดเดินกล้องและถ่ายต่อ อาจนำไปใช้กับการถ่าย
ภาพ ซึ่งได้ผลพิเศษบางอย่างได้อย่างมากมาย เช่น ภาพดั่งน้ำมีขนาด 200 อัตร
ดิ่งหนึ่งมีชายคนหนึ่งมีขอกมาขึ้นอยู่ตรงนอก แล้วก็ไปอยู่ในดิ่ง ตอนที่หยุดเดินกล้อง
นำเอาชายอีกคนเข้าไปอยู่ในดิ่งนั้นบ้าง ให้ชายคนแรกถ่มลงในดิ่งเหมือนเดิม จัก
การเดินกล้องถ่ายต่อโดยไม่ขยับจากที่เดิม ชายที่อยู่ในดิ่งก็เป็นออกมาอีก โดยชายคน
แรกช่วยดูขึ้น พอขึ้นขึ้นมาเรียบร้อยแล้วก็ถ่มไปลงในดิ่งอีก ตอนที่หยุดกล้องถ่าย
เอาเด็กอีกคนลงไปอยู่ในดิ่งเท่าให้เรียบร้อย แล้วให้ชายทั้งสองถ่มไปลงในดิ่งเช่นที่
พามาแล้ว แล้วเดินกล้องต่อไปอีก การถ่ายทำแบบนี้เราจะให้มีคนออกมาจากดิ่งสักกี่
คนก็ย่อมได้ เป็นการพาดมบสร้างเสน่ห์ให้ดูชม

3. การถ่ายภาพกลับวิธีย้อนกลับ (Reverse Action)

เป็นการถ่ายภาพยนตร์ในแบบธรรมดา อีกทีหนึ่งคือ ขณะที่ถ่ายเป็นการถ่ายโดยกล้องกล้องถ่ายเอาข้างล่างขึ้นข้างบน ข้างบนลงข้างล่าง หมายถึงถือกล้องถ่ายหรือตั้งกล้องถ่ายกลับ เวลานำไปถ่ายก็ถือเอาขึ้นก่อนนี้เฉพาะที่ถ่ายกลับหัว เอามาทำลึกลับภาพยนตร์ที่ถ่ายตามปกติ กลับเป็นขึ้น โดยการกระทำครั้งสุดท้ายเป็นการเริ่มต้น และลงหน้าไปตามลำดับ เช่น การทำหนังสือกำลังภายใน คนกระโดดจากพื้นดินไปยืนบนกำแพง เป็นต้น

4. ภาคว่างเปลี่ยนเป็นภาพดำมืด (Fade out)

หมายถึงการถ่ายภาพที่ปรากฏตามปกติ ค่อยๆ ดำมืดไปทีละน้อย จนมืดสนิทหายไป ไม่มีภาพใด ๆ ปรากฏอยู่อีกเลย การถ่ายทำภาพยนตร์ลักษณะนี้ ส่วนมากเป็นการจบตอนหนึ่ง ๆ ของฉาก หรือการจบของทั้งเรื่อง เช่น การถ่ายทำภาพยนตร์ตอนหนึ่งเป็นฉากของห้องนา นมพ หรือจบฉากนมพเปลี่ยนเป็นในเมืองหลวงบ้าง อาจใช้การ Fade out ออกมาได้เปลี่ยนฉาก เพื่อไม่ให้ความต่อเนื่องของภาพกระโดด

5. ภาพดำมืดเปลี่ยนเป็นสว่างขึ้น (Fade in)

เป็นหลักการของเกี่ยวกับกันกับ Fade out แต่เป็นการตรงกันข้ามกัน คือ คำว่า Fade out หมายถึง ภาพที่มีความสว่างพอดี แล้วค่อยมืดลง จนกระทั่งมืดสนิท ส่วน Fade in หมายถึง ภาพที่มีความดำมืดแล้วค่อย ๆ สว่างขึ้น จนสว่างตามปกติ ไร้อำนาจการเริ่มต้นฉากใหม่ให้ต่อเนื่องกันจากเก่า

6. ภาพซ้อนเปลี่ยน (Lap dissolve)

ในการถ่ายภาพยนตร์ ย่อมมีการแบ่งแยกออกเป็นฉาก เป็นตอน ซึ่ง
อาจเป็นภาพหลายฉากหลายตอน ขึ้นอยู่กับเรื่องราวที่จะถ่าย ในแต่ละฉากของเรื่อง
เมื่อมีการเปลี่ยนฉาก แทนที่จะอำคัมภาพโดยใช้การตัดภาพออกไปเฉย ๆ ออกจะเป็น
การหวนเกินไป จนดูเป็นภาพกระโดดไม่มีความเป็นราว

การนำภาพใหม่เข้ามาซ้อน ๆ รางลง หายไปสัมพันธ์กับภาพใหม่ ซึ่ง
ซ้อน ๆ ซ้อนทับมากขึ้นจนเป็นภาพตามปกติ

7. ภาพซ้อน (Superimposition)

การนำภาพซ้อน หรือ Superimposition เป็นในการถ่ายภาพ
ที่เรียกว่า Double Exposed ก็เป็นวิธีการถ่ายภาพซ้อนที่ลงไปบนฟิล์มเดียว
กันนั่นเอง เพื่อให้สองทางภาพกลายเป็นภาพที่เกิดซ้อนทับกัน หรือของภาพขึ้นเดียวกัน

หลักการถ่าย ๆ ของภาพซ้อนคือ ถ่ายภาพไว้แล้วครึ่งหนึ่ง โดยจำ
เครื่องหมายจำนวนชดเชยฟิล์มเกินไปแล้ว หรือถ่ายไปแล้วว่า เริ่มตั้งแคชชดเชยที่เท่าไร ของ
ภาพ หรือเฟรมที่เท่าไร ต่อจากนั้นให้หมุนหรือม้วนฟิล์มมาจนครบตรงจำนวนชดเชยที่เริ่มบันทึก
ภาพ แล้วก็ฉวยภาพมาอีกภาพ

8. ภาพกวาด (wipes)

เมื่อดูภาพยนตร์บางทีเราจะเห็นว่า ภาพที่จะปรากฏบนจอถูกกวาด
(wipes) จากด้านหนึ่งมาอีกด้านหนึ่ง การที่เราเห็นภาพกวาด (wipes)

เช่นนี้ มีอยู่ 3 แบบ คือ

1. ทำภาพกวาด (VPEB) ด้วยวิธีใช้กล้อง
2. ทำภาพกวาด (VPESS) ด้วยวิธีใช้เครื่องพิมพ์ -
ภาพยนตร์ (KING PICTOGRAPHER)
3. ทำภาพกวาดด้วยการใช้ SLEECOTAPE กติก

9. ภาพหยุดนิ่งทันที (Stop Action)

ภาพ Stop Action เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งของวิชาการถ่ายภาพ
ภาพยนตร์ เพื่อใช้เนื้ภาพตอนใดตอนหนึ่งให้เกิดมีการหยุดนิ่งเฉยโดยกะทันหัน สามารถ
นำไปใช้กับภาพยนตร์โฆษณา โฆษณภาพยนตร์ การทำภาพให้หยุดนิ่งทันที (
ทำได้โดยใช้เครื่องพิมพ์ภาพยนตร์เท่านั้น ไม่อาจทำได้โดยใช้กล้องถ่าย
ตามปกติ

10. ภาพแพนกล้องอย่างรวดเร็ว (Swish Pan)

การแพนกล้องอย่างรวดเร็ว เป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการถ่ายทำ
ที่ผู้ถ่ายมีความประสงค์จะให้ผู้ดูติดตามจากจุดสนใจจุดหนึ่งไปยังจุดที่น่าสนใจอีกจุดหนึ่ง ซึ่ง
มีความต่อเนื่องกัน ส่วนใหญ่ใช้ในภาพยนตร์ประเภทข่าวกีฬา หรือภาพยนตร์ทั่วไป

การแพนกล้องอย่างรวดเร็วมีหลักการอยู่ที่ว่า ผู้ถ่ายควรจะแพนกล้องจาก
ซ้ายไปขวา หรือจากขวาไปซ้ายด้วยความเร็วสม่ำเสมอ การแพนกล้องควรเลือกให้
เหมาะสมว่า จะเริ่มแพนจากจุดไหนไปจุดไหน เพื่อนำหรือดึงดูดผู้ดูภาพให้มุ่งไปสู่จุด
นั้น ๆ ด้วย

11. ภาพคอลลี (DOLLING)

อะไรในการถ่ายภาพยนตร์โดยทั่วไป การคอลลีที่ถูกแบบจำเป็นจะต้องมี
รถเข็นสำหรับไว้เป็นที่ตั้งกล้อง และให้ช่างภาพยืนหรือนั่งกับกล้องถ่ายโดยเฉพาะ
การคอลลีอีกแบบก็คือ การใช้รถเข็นบนราง มีสัทและคล้าย ๆ รางรถไฟ เวลาถ่าย
ก็ตั้งกล้องบนรถ รางภาพขึ้นไปยืนหรือนั่งกับกล้อง จะต้องมีผู้เข็นบนรางนี้อีกคน

⊗ การคอลลี ช่วยให้การเปลี่ยนมุมมองเป็นไปอย่างนุ่มนวล ช่วยให้กล้อง
ถ่ายเลื่อนเข้าไปหาหรือถอยออกมาในระยะห่างได้

12. ภาพซูม เข้า-ออก (ZOOMIN - ZOOM OUT)

การถ่ายภาพแบบ ซูมเข้า - ซูมออก จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีเลนส์ซูม
การซูม ก็เพื่อความประสงค์เกี่ยวข้องกับคอลลีนั่นเอง การซูม ก็คือการเลื่อนในภาพเข้า
มาหรือถอยห่างออกไป เลนส์ซูมที่ใช้ในการถ่ายเป็นเลนส์ชนิดพิเศษ สามารถดึงภาพให้
เลื่อนเข้าออกได้ โดยผู้ถ่ายไม่ต้องเลื่อนตัวกล้องเข้าไป หรือถอยห่างออกมาเลย
คงมีหน้าที่เปลี่ยน Focal Length ของเลนส์เท่านั้น

การคอลลีกับซูม ยังคงมีข้อแตกต่างที่บางทีคือ การคอลลีภาพที่ได้จะ
เป็นไปอย่างคงงามดีกว่า และสามารถควบคุมกล้องที่เปลี่ยนไปในภาพที่ได้จะเป็นไปอย่าง
คงงามดีกว่า ในขณะที่ซูมด้วย

13. ภาพเคลื่อนไหว (ANIMATION)

หมายถึงการถ่ายภาพนิ่งธรรมดาให้เคลื่อนไหวได้เช่น ภาพสัตว์กิน
เรียงกันอย่างสลับจน แล้วเรียงต่อกันมาด้วยความเร็วหรือ

ซึ่งเหล่านี้เป็นการถ่ายทำที่สะอาดที่ระดม ด้วยกล้องถ่ายภาพยนตร์
กล้องถ่ายภาพจะใช้ถ่ายที่สะอาดก็ได้ สามารถหมุนหรือม้วนได้สะดวก สามารถทำเฟรม
ในภาพหลายไป หรือเกิดขึ้นใหม่ได้ สิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นในการทำภาพยนตร์ในแบบภาพ
ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวมาก

การแสดงภาพยนตร์

ซึ่งจำเป็นที่สุดสำหรับอุตสาหกรรมก็คือ มุขลิกภาพสั้นเด่น เศรษฐา
เป็นที่ระทึกใจคนทั่วไป มุขลิกภาพสั้นนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวคนบางคน ผู้กำกับภาพยนตร์
คือ ผู้ที่เห็นเอามุขลิกภาพนั้นออกมา ด้วยเหตุที่ว่า นักแสดงภาพยนตร์เป็นตัวของตัวเอง
ได้ จึงมีนักแสดงประเภทที่แสดงเรื่องอะไรก็เป็นอยู่ลักษณะเดียว คือ ลักษณะของตัวเอง
หรือที่เรียกกันว่า นักแสดงแบบฉบับ (Typecasting) การเลือกนักแสดง
จำเป็นจะต้องเลือกที่มีมุขลิกลักษณะเหมาะสมกับตัวละครในเรื่อง และการแสดงภาพยนตร์
อยู่ภายใต้วิสัยทัศน์ของผู้กำกับแทบทั้งสิ้น หมายถึงผู้กำกับการแสดงเป็นของตนเอง และเข้าใจ
แจ่มแจ้งทุกสิ่งทุกอย่าง โดยตลอดของการสร้างภาพยนตร์เรื่องนั้น ไม่ว่า เรื่องบท เรื่อง
การแสดง การถ่ายภาพ การตัดต่อ การบันทึกเสียง ฯลฯ

นักแสดงภาพยนตร์ต้องมีลักษณะอันพิเศษประการหนึ่งคือ ต้องสามารถแสดง
โคกคอกหน้ากล้องถ่ายภาพยนตร์ แม้ว่าจะมีผู้คนมากหน้าหลายตา ล้อมห้อมเครื่องมือประหลาด
อุปกรณ์

มุมมองในภาพยนตร์

ภาพที่ถ่ายด้วยมุมมองนี้ ให้ความหมายและเนื้อหาที่มากกว่า ขึ้นอยู่กับผู้สร้างว่าเลือกถ่ายจากมุมใด ภาพยนตร์จะดัดแปลงด้วยภาพหลายขนาดมา ประกอบกัน สิ่งที่เป็นเครื่องกำหนดภาพนั้นก็คือ ระยะทางของกล้องถ่ายกับการตั้งกล้องให้เกิดภาพขนาดกว้าง ๆ มีลักษณะมากมาย นี้ใช้ในารถ่ายทำมากก็คือ

1. DISTANCE SHOT หรือ EXTREME LONG SHOT หมายถึง การตั้งกล้องให้ห่างจาก SUBJECT มาก ๆ เพื่อแสดงถึงความใหญ่โต กว้างขวาง เช่น จากที่แสดงถึงภูมิประเทศ ใช้ลักษณะว่า

2. LONG SHOT คือการถ่ายภาพในระยะไกล อาจจะเป็นภาพ คนที่เห็นไกล ๆ ใช้ลักษณะว่า

3. MEDIUM SHOT คือ ภาพที่เอื้อมเข้ามาใกล้จาก LS เช่น ภาพคนเต็มตัวโดยที่ช่วงสูงของคนใกล้ช่วงหลังก็ถึงช่วงสูงของจอ ใช้ลักษณะว่า

4. CLOSE - UP คือ ภาพที่ขยายเต็มจอภาพยนตร์ เพื่อแสดงรายละเอียดของส่วนนั้น เช่น ถ่ายเฉพาะใบหน้าของคน ใช้ลักษณะว่า

5. EXTREME CLOSE - UP หรือ ECUP เป็นภาพที่ขยับระยะเหมือน กับภาพ CLOSE - UP แต่เป็นระยะใกล้กว่าทั้งหมดมากกว่า เช่น ฉีหน้าเข็มปาก ของทาสี มีน้ตาไหล ใช้ลักษณะว่า อร.

หลักการของการม้วนถ่ายก็คือ การจักระคัมและมุมมอง จะต้องมีการวาง มุมกล้องให้อยู่ในตำแหน่งที่จะทำให้เห็นจุดแสดง ฉาก และการแสดงได้อย่างสมบูรณ์ การ วางตำแหน่งของมุมมองมีถึงควรวัดค่าองศาของประการ คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนนั้น ควร มองจะมุมใดจึงจะให้ผลดีที่สุด และขอบเขตของภาพจะให้เห็นนั้นควรจะควบคุมได้เพียงใด

ระดับของมุมมองก็ให้ความรู้สึกแตกต่างก็ด้วย มุมมองที่สัมพันธ์
บุคคลให้มุมมองมากในการสื่อความหมาย ขึ้นแสดงถึงฐานะของบุคคลผู้นั้นในแต่ละตอนของ
ภาพยนตร์

- การถ่ายทำภาพในระดับสายตาให้ความรู้สึกที่เท่าเทียมกับผู้ชมจะ
อยู่ในระดับเดียวกับผู้แสดง
- ภาพจากมุมสูงทำให้บุคคลในภาพลดความสำคัญของ ให้ความรู้สึกที่
ต่ำต้อยอ่อนแอ ผู้ชมอยู่ในระดับสูงกว่าผู้แสดง
- ภาพจากมุมต่ำเพิ่มความสำคัญของผู้แสดง ให้ความรู้สึกถึงการมีอำนาจ
เหนือกว่าผู้ชมอยู่ในระดับต่ำกว่าผู้แสดง

หน้าที่สำคัญของช่างการถ่ายภาพคือ การชักจูงความรู้สึกของ
ผู้ชมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การ การถ่ายภาพต้องช่วยให้ผู้ชมจำรายละเอียดได้ คน
ดูจำตัวมาดกรให้โอเอเอ เรียงตามหลัง และทรงเข้ามุก โดยไม่เคยเห็นหน้ามาดกรมาก่อน
เลย

การถ่ายภาพสูงจากเพดาน (Bird's eye view) ช่วย
สร้างความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว

มุมมองแบบ POINT OF VIEW คือการวางมุม
กล้องตามสายตาของผู้แสดง ผู้ชมจะมองเห็นภาพด้วยความรู้สึกและเป็นภาพตามสายตา
ของผู้แสดงผู้นั้น ผู้ชมจะมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ในฐานะตัวผู้แสดงผู้นั้น

Sound เสียง (พวกหัวภาพยนตร์ใน เอชวีซี)

ตั้งแต่เริ่มมา กลอสส์วูด สมเสียงทุกประเภท เสียงของสควอรรที่สว่าง
มากแล้ว ได้เคยมีความฝันของผู้ทำหนังสมัครเล่นเริ่มเสียง ภาพยนตร์ของเขา
(home movia) เครื่องฉายภาพประกอบเสียงกับเสียงในลิ้มทำได้ง่าย เป็น
ธรรมดาสำหรับปีปัจจุบัน แต่เขาเหล่านั้นก็เริ่มเบื่องและยากมากกว่าที่จะแก้ไขข้อผิดพลาด
เล็กน้อยในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออีกประการหนึ่งเสียงหนักของการถ่าย
รูป ที่มัน เสนอว่ามีความสมบูรณ์ถึงขั้นของผู้ทำหนังสมัครเล่น จึงมีอะไรบางอย่างที่หา
ได้ง่าย -

(Not - synchronous - sound) เสียงที่ไม่ได้จับคู่ เครื่องฉาย
ภาพประกอบเสียงจำนวนมาก มีรูเดียวสำหรับในเครื่อง หรือ phonographic
pickups (เครื่องรับเสียงจากรานเสียงสำหรับขยาย) ดังเช่นเมื่อเครื่อง -
ประกอบเข้าได้ง่าย ส่วนสามารถเพิ่มเสียงได้ทั้งหมดทั้งการ เล่นงานเสียงคือ
ทั้งกัน นี้เป็นความเหมาะสม เพลงมาร์ชสำหรับการ เล่นฟุตบอลและกีฬาเทรค คณิต
ความ ๆ (การวิ่งเร็ว) ทุ่งหลวง (idyllic scenes), symphonic
masterpieces (เพลงสำหรับคนวิ่งในจินตนาการ สำหรับเวทีซึ่งงาน
ใหญ่โต) ตลอดจนสำหรับเด็กหรือเพลงกล่อมเด็กสำหรับหลังของเตียงและอื่น ๆ ข้อ
ปฏิบัติแล้ว ๆ น้อย ๆ จินตนาการบางช่วงและความรู้เกี่ยวกับคนหรืออย่างง่าย ๆ
เกี่ยวกับงานเสียงหรือการบันทึกเสียง ทั้งสิ่งนี้เองของการทั้งหมด จะไม่ได้เรื่องถ้า
ความสามารถเริ่ม ออกมาของกำลังไปหรือ เสียงของใครคนใดคนหนึ่งระหว่างโปรแกรม
โดยการใส่ในเครื่อง เสียงเข้าไปในกล่องออก (unixor leak) ถ้าไม่มีเครื่อง
ฉายภาพประกอบเสียง (sound projector) ที่หาได้ง่าย การบันทึกธรรมดา -
ผู้แสดงสามารถทำให้หูของงานเป็น) มินิ (synchronous sound by fire or

tape) เสียงที่โคจรรอบ โดยท่อสายพริ้ง Tape นี้คือวิธีปานกลาง (ทันที) ซึ่งสามารถใช้สำหรับทำให้เข้าจังหวะกัน เกือบไม่ใคร่องโอดาสนี้สามารถช่วยให้มีไม่เป็นการ สัมผัสแบบธรรมดาสำหรับเสียงที่โคจรรอบจากปาก เพราะว่าถ้าแนวจะมีข้อขัดแย้งกันเล็กน้อย ในชนิดของเสียงที่มีปรากฏให้เห็นในโค วิธีนี้ เมื่อปรากฏความบนความเร็วที่โคจรกำหนด (สีกส่วน) ตามหัวของเครื่องบันทึกแบบใหม่ และเครื่อง ายภาพตามบันทึกเสียงกระดาษ (The paper - tape recorder) ถูกค้นพบขึ้น ถึงแม้ว่า ลวดเครื่องบันทึกสามารถถูกใช้ด้วย ถึงแม้วิธีนี้เข้ามาแทนที่โดย Reever's Synchrotape

Synchro - tape เพลแม่เหล็กใหม่มีออกมาเป็นรูปร่างที่พิเศษสำหรับ ภาพยนตร์ที่เข้าจังหวะ (movie synchronization) ปรากฏ ในเดือนมิถุนายน 1952 ถ้าท่านมีเครื่องฉายภาพยนตร์ธรรมดาและเพลแม่เหล็กเสียง ท่านสามารถเพิ่มเสียงประกอบจังหวะไปยังภาพยนตร์เงียบ ดี หรือราวกับ เสียงถูกเพิ่มที่เพลเช่น - เกี่ยวกับฟิล์ม ถูกฉายออกมาเป็นการแสดงแล้ว โดยผู้แสดงและในการประกอบจังหวะที่สมบูรณ์ กับฟิล์ม

Here's how Synchro-tape works : เมื่อเครื่องบันทึกเพลแม่เหล็กใหม่ และที่ซึ่งมันอยู่ข้างหน้า และทำจากเลนส์เครื่องถ่ายภาพ เครื่องให้แสงขนาดเล็กลงจะนำมายังเพลที่ถูกบันทึกไว้กับลวดทอง เลนส์ เชื่อว่าแสงของเลนส์ของเลนส์ แสงสว่างส่องไปยังเครื่องส่องแสงและถูกกระทบไปยังเพลที่เคลื่อนที่ ซึ่งเป็นเลนส์ตรงเป็นทาง ๆ ด้วยวิธีนี้ เมื่อมันอยู่ใน "sync" ด้วยเสียง, การพริ้วๆ (stroboscopic principle) ทำให้เพลปรากฏขึ้นที่คือกำหนดเวลา พัดแสงจากเครื่องถ่ายภาพ เริ่มบรรเลงพื้นที่เป็นทางที่ระยะห่างเท่ากัน

เสียงที่แท้จริงจะเคยเกิดขึ้นกลางแม่เหล็ก ความมันเล่น ๆ เกี่ยวกับภาพยนตร์ประกอบ
 เสียงที่ได้จึงทราบว่า เป็นภาพง่ายที่จะทำและไม่งงที่จะไร้มัน ในที่สุดเป็นความจริง
 ใน ค.ศ. 1952 เมื่อ the magnetic striping of film ถูกปรับปรุงให้
 ดีขึ้น และถึงนั้นเมื่อถึงจุดวางสู่ตลาดโดย Bell and Howell Revere
 and Eastman Kodak. This magnetically striped film ฟิล์มแม่เหล็ก
 แม่เหล็กที่วางตลาดถูกทำไปได้อีก almost any tape recorder tape recorder
 ยี่ห้อ และกับ (any movie projector) เครื่องฉายภาพยนตร์ยี่ห้อ ใด ๆ
 หรือ 16 มม. มันได้รับประโยชน์มากมายเกี่ยวกับวิธีที่มันใช้ ๆ เป็นตัวลดความ
 ความสับสนและเหตุการณ์อื่นเสียงที่แท้จริงรวมไว้และง่าย ๆ

ฟิล์มถูกสร้างไว้ที่บริเวณสายพานทางที่อยู่ข้างหนึ่งของฟิล์มภาพยนตร์
 ส่วนรับบันทึกเสียง โดยการปิดระยะคลื่นวิทยุในแถบของแม่เหล็ก iron oxide
 ไปยังขอบข้างหนึ่งฟิล์มและ magnetic styrene ถูกทำให้งอเพื่อเป็นความเร็ว
 ของการถ่ายภาพ (รวมแล้ว 24 เฟรม ต่อ 2 ส่วนรับฟิล์ม 1 เฟรม) ผลของหนึ่ง
 ของเครื่องฉายภาพเสียงใหม่ (Revere, Bell-Howell and Eastman) มีการ
 ประสิทธิภาพสูงของใหม่ทั้งหมด เสียงดนตรี และเสียงอื่น ๆ ฯลฯ ถูกอัดไปยัง
 แม่เหล็กไฟท์ (เครื่องขยายเสียง) ชนิดอื่น เมื่อฟิล์มถูกขมวดใหม่และลงเครื่องฉายภาพ
 อื่นอีกครั้งก็เหมือนกับแม่เหล็ก เสียงถูกได้ยิน

ถ้าฟิล์มถูกขมวดใหม่และแก้ไขใหม่แล้ว จำเป็นจะต้องหาทรานและบันทึก
 ถ้า ถูกมองของง่าย ๆ ควรสนใจทำให้เสียหายที่กลางที่ขมวดหนึ่งของฟิล์มภาพเขต
 ส่วนรับบันทึกเสียง (sound track) หรือ ฟิล์มใน any way และสามารถทำ
 ง่าย ๆ เมื่อฟิล์มถูกขมวดใหม่ to be reestriped และนี่จึงเป็นความจริง

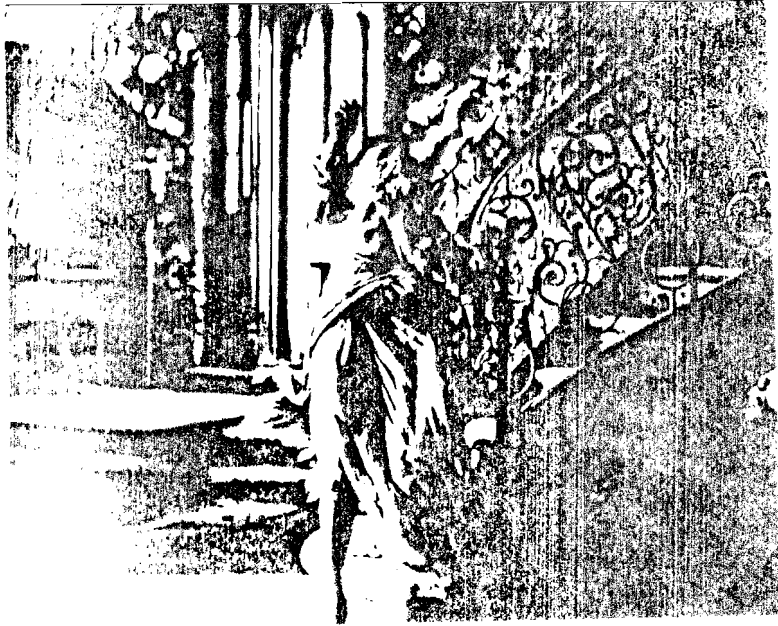
สีและแสง

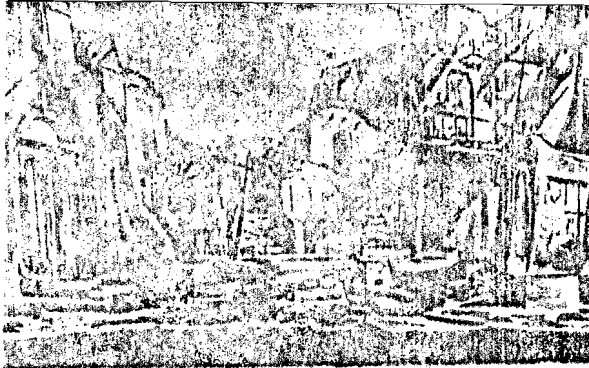
การให้แสงในภาพยนตร์นั้นสามารถทำได้มากกว่าเพียงถ่ายให้สว่างเท่านั้น แสงและเรายังเป็นสัญลักษณ์ที่ถ่ายทอดความหมายต่าง ๆ ได้ เพื่อให้เน้นให้เห็นหรือปกปิดรายละเอียดต่าง ๆ ได้ ไรในการศึกษารંગเร่า และควบคุมจุดสนใจของผู้ชมให้มุ่งไปยังส่วนใด ส่วนหนึ่งของภาพยนตร์ได้ นับเป็นเทคนิคสำคัญอย่างหนึ่งของภาพยนตร์

โดยทั่วไปการให้แสงหยาบ ๆ จะปรากฏอยู่ในหนังประเภทรามานา หรือโลกนาฏกรรมและสว่างมาก ๆ จะไรในฉากที่แสดงถึงความอบอุ่น ร่าเริง การจึกแสงแรงก็อระหับของแสงมีความต่างถิ่นมากระหว่างลุ่มสว่างกับในเงามืด จะไรได้ก็ในฉากที่มีความตื่นเต้น และนอกจากนี้ถ้าให้แสงสว่างได้มากยิ่งขึ้น จนเกินความเป็นจริงไปก็เป็นการแสดงถึงความโลม ความนึกคิดหรือความทรงจำ และแสงที่ส่องมาจากด้านหลังแสงนี้จะสร้างความโลมตะ ความสำคัญของการให้แสงอีกด้านหนึ่งคือ ด้านการใช้ความลึกของภาพ ทำให้ภาพยนตร์มีมิติที่สาม โดยให้เงาแสงส่วนลึกของสิ่งต่าง ๆ ในฉาก

อีกสิ่งหนึ่งที่เป็นลักษณะสำคัญของภาพยนตร์ ในสีนี้จะเป็นสื่อถ่ายทอดธรรมชาติคือ สี สิ่งที่ถูกสร้างควรจะคำนึงถึงเพราะสีสามารถบอกเหตุการณ์ในฉากนั้นได้เป็นอย่างดี เช่น สีแดง ดูตื่นเต้น สีดำ โทศกึ่งเทา อ่างว่าง และตกในอินทราษ สีสรรที่ผู้แสดงใช้ยังบอกถึงลักษณะของตัวละครได้ว่าเป็นคนไหนแบบไหน สิ่งที่ควรคำนึงคือ สีและแสงควรจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกกันไว้ เพื่อให้ผู้ชมจะได้ไม่รู้สึกขัดต่ออารมณ์เวลาดูภาพยนตร์

3A. DESIGNER'S SKETCH for *He Who Must Die*, a translation and
of Nikos Kazantzakis' *The Greek Passion*. (Designer—Rudolph

6B. DESIGNER'S MODEL for *He Who Must Die*.

การโฆษณา

การโฆษณามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตอยู่ในปัจจุบัน เป็นการขาดที่จะกล่าวถึงกำเนิดของการโฆษณาว่าเริ่มต้นมาแต่ยุคใด สมัยใด หรือ พ.ศ.ใด เพราะเป็นการโฆษณาโค่งกันมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ เช่น รู้จักการพิมพ์หนังสือ พ่อค้าใช้วิธีเขียนความกำพอง เพื่อโฆษณาร้านและสินค้าของตน ในสมัยกลางการโฆษณามักใช้วาจาเป็นพื้น คำว่าการโฆษณามีความหมายหลาย ๆ ประการ ขึ้นอยู่กับว่านำไปใช้กับบุคคลกลุ่มใดประเภทใด เช่น ในทรรณะของแม่บ้าน การโฆษณาคือการโฆษณาของห้างสรรพสินค้า ในทรรณะของเค็กรับรู้ การโฆษณาเป็นรายการทางสถานีโทรทัศน์ที่มีการบันทึกแสดงที่มีชื่อเสียงมาประกอบกรโฆษณา เป็นต้น

บทบาทของการโฆษณาในแง่เศรษฐกิจ

ถือกันว่าการโฆษณาเป็นสถาบันทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นแรงกระตุ้นผลักดัน นักเศรษฐศาสตร์ จำแนกการโฆษณาเป็น 2 จำพวกใหญ่ ๆ

1. จำพวก Constructive Advertising เป็นการโฆษณาที่ให้การสร้างสรรค์คือ ให้ข่าวสารที่เป็นสารประโยชน์ต่อมวลชนอันยังผลต่อเศรษฐกิจ

2. จำพวก Combative Advertising เป็นการโฆษณาที่จัดไว้สำหรับการแข่งขันระหว่างผู้โฆษณา เป็นการโฆษณาขายหรือช้ำ มิได้มีข่าวสารที่เป็นสารประโยชน์ การโฆษณาจำพวกนี้นับเป็นการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ

การโฆษณาของประเทศไทย

เป็นการยากที่จะระบุลงไปให้ชัดเจนว่า การโฆษณาอยู่ที่ใดในประเทศไทยเมื่อใด- พจนานุกรมกล่าวไว้ในปี 2467 ใ้มีบริษัทรับทำโฆษณาเป็นกิจลักษณะ โดยค่าเป็นการโดยชาวต่างประเทศ สำหรับกิจการภายในประเทศที่เป็นของคนไทย รายแรกที่ให้บริการของรับทำโฆษณา ใ้แก่ ห้างขายเหล็ก ประมาณปี พ.ศ. 2494 ใ้มีบริษัทโฆษณาต่างประเทศ 2 บริษัท เข้าม่าเปิดกิจการรับทำโฆษณา คือ บริษัทไกรภัก - แดกเวอร์โหล่งจำกัด และบริษัทคาเซอแวกเวอร์โหล่ง จำกัด ใ้มีการใ้ซื้อการโฆษณาใ้มีในสมัยนั้นคือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวิทยุกระจายเสียง (โทรทัศน์ครั้งแรกในใ้เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2497) จากการใ้เปิดโถงทางเศรษฐกิจ ทำให้กิจการค้าขายในประเทศไทยขยายตัว ใ้เพิ่มมากขึ้น บริษัทใ้มีรอบขายธุรกิจระดั้เกิดขึ้นมากมาย ประกอบกับใ้ต่างประเทศใ้มีมาองทุนในประเทศไทยใ้เพิ่มมากขึ้น ปี พ.ศ. 2496 บริษัทอเมริกันแอนด์ อี ประเทศไทย จำกัด ใ้ซึ่งเป็นบริษัทโฆษณาระดั้โลกของสหรัฐอเมริกา ใ้เข้ามาเปิดสาขาเป็นแห่งแรกขึ้น หลังจากนั้นใ้มีบริษัทต่าง ๆ ใ้เข้ามาเปิดสาขามากขึ้นแ่น บริษัท - โออิชิ แอนด์ เมเชอร์ จำกัด บริษัทสิงคโปร์ แมคคานปี แอวิคส์ จำกัด บริษัทอินทาส จำกัด บริษัทเทคเบทส์ จำกัด บริษัทมาร์คส์ จำกัด บริษัท อีไอแอร์เนตต์ จำกัด บริษัทสยามโปลอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด และในใ้ช่วงเวลาใ้ดังกล่าวใ้มีบริษัทของคนไทยเกิดขึ้นเช่น พ.ศ. สแอม โธธา จำกัด บ. อารัส แดกเวอร์โหล่ง จำกัด ฯลฯ ใ้มีบริษัทโฆษณาเกิดขึ้นมากมาย ทำให้ใ้มีการแข่งขันกันใ้อย่างแ่งขัน ใ้อย่างเช่น ใ้ในปี พ.ศ. 2519 ประมาณว่า จำนวนเงินใ้มีใ้มากกว่า 1,000 ล้านบาท ใ้ถูกใ้ใช้ในการโฆษณา

พัฒนาการโฆษณาของสหรัฐอเมริกาถึงสงครามโลกครั้งที่ 2

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2488 เป็นต้นมาการโฆษณาของสหรัฐ ได้เพิ่มความสำคัญขึ้นอย่างมากระหว่างช่วงเวลานี้ ประมาณว่ามีอัตราการเพิ่มกว่า 86 เปอร์เซ็นต์ จากร้อยละในอดีต สำหรับในปี พ.ศ. 2488 ได้มีประติมากรรมชิ้นใหม่ชุดก็คือ โทรทัศน์สีเกิดขึ้น และจำนวนเครื่องรับวิทยุในปีเดียวกันนี้มีทั้งสิ้น 77,000,000 เครื่อง ในปี พ.ศ. 2488 ในสหรัฐมีนิตยสารที่มีจำนวนที่พิมพ์ 119,000,000 ฉบับ ส่วนในปี พ.ศ. 2508 ประมาณว่า 94 เปอร์เซ็นต์ของครอบครัว อเมริกัน มีโทรทัศน์อย่างน้อยครอบครัวละหนึ่งเครื่อง ซึ่งรวมโทรทัศน์สีอยู่ในจำนวนนี้ด้วย และมีเครื่องรับวิทยุทั้งในบ้านและในรถยนต์ 214,000,000 เครื่อง ในปีเดียวกันจำนวนนิตยสารที่พิมพ์มีจำนวนกว่า - 200,000,000 ฉบับ ช่วงเวลานี้ทางบ้านหนังสือพิมพ์รายวัน ได้นำวิธีการพิมพ์ที่สอดคล้องงาน มาใช้ด้วยจากการเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2488 กับ ปี พ.ศ. 2508 จะเห็นถึงพัฒนาการที่หมายถึงว่า นักโฆษณาจำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการที่จะเพิ่มความสนใจที่มีต่อการโฆษณามากกว่าสมัยก่อน การวิจัยการโฆษณาได้แพร่ขยายออกไปในแง่ของการลงทุนสีเกิดขึ้น จึงทำให้วงการโฆษณาธุรกิจการเพิ่มปริมาณแรงงานสังคมเพิ่มขึ้นนำความดูทางด้านเทคนิคต่าง ๆ มาใช้รวมทั้งการใส่บุคคลที่มีความชำนาญ โดยเฉพาะเกี่ยวกับงานโฆษณา เป็นต้น

ก็พยายามชี้แจงให้เห็นว่า สินค้าใหม่เป็นประดิษฐกรรมที่พัฒนา
มาจากสินค้าเดิม ที่มีอยู่ การโฆษณาขั้น Pioneering
Stage จะต้องสร้างความเคยชินใหม่ให้กับมนุษย์ หรือมนุษย์
พัฒนาความทรงจำใหม่ เพื่อให้สินค้าอยู่ในความต้องการของตลาด

สรุปได้ความว่า สินค้าที่เป็นประดิษฐกรรมใหม่ อาจ

จำแนกได้เป็น 3 ชนิด คือ

1. ชนิดที่ไม่เคยมีมาก่อน และไม่มีใครคาดว่าจะเป็น เช่น
ของใช้แปลก ปากกาชนิดหนึ่ง ในสมัยที่ของใหม่ ๆ เป็นต้น
2. ชนิดที่เคยมีมาก่อนแต่ประดิษฐ์กรรมใหม่ ได้พัฒนาขึ้นมาได้ดี
กว่าของประเภทเดียวกัน เช่น กล้องโทรทรรศน์ มีโดม
ผนวกรวมใส่เข้า เป็นต้น
3. ชนิดที่ไม่เคยมีมาก่อนและเป็นที่ต้องการโดยทั่วไป เช่น
เครื่องคอมพิวเตอร์แบบกระเป๋าคือ สำหรับคำโฆษณา -
pioneering advertising มีสรุปได้ใจความ
ว่า "ให้ชวนท่านสามารถทำเช่นนั้น เรายังไม่ได้ หรือ "ในที่สุด
ท่านสามารถทำสิ่งนั้น ซึ่งไม่ได้"

2. THE COMPETITIVE STAGE

เมื่อสินค้าที่เป็นประดิษฐกรรมใหม่ถูกนำออกวางขายในท้องตลาด
แล้วไม่ช้าก็เร็วสินค้าประเภทนั้นก็จะถูกขอรบในในตลาด เมื่อสินค้า
เป็นที่ขอรบแล้วก็จะเวลาที่ผู้ผลิตรายอื่น ๆ ทำการผลิตสินค้า

ประเภทเดียวกันนี้ออกมาขายแข่งด้วย ผู้บริโภคคงคิดว่า
 "สินค้าใครก็จะดีกว่ากัน" การโฆษณาในขั้นนี้จึงจัดเป็น
 Competitive Advertising วัตถุประสงค์ที่อยู่ที่
 ในขั้น Competitive Advertising นี้มากมายหลาย
 วัตถุประสงค์ชนิด เช่น เครื่องสำอางค์ วิทยุ ทีวี และ
 ภัตตาคาร เป็นต้น จุดมุ่งหมายของผู้ทำการโฆษณาก็เพื่อแสดง
 ให้ประชาชนได้เห็นว่า สินค้าของเราดีกว่าคนอื่นกว่า
 และพิเศษกว่าสินค้าประเภทเดียวกันของผู้ผลิตรายอื่น โดย -
 เฉพาะอย่างยิ่งพยายามเน้นในด้านความแตกต่างที่สินค้าของ
 เรามีกับสินค้าผู้อื่นไม่มี

3. THE RETENTIVE STAGE

เมื่อเราทราบโดยรู้จำและได้รู้สินค้าเป็นประจำแล้ว นักโฆษณา
 จำต้องรักษาลูกค้าที่ใช้สินค้าของตนเองขึ้นก็คือ Retentive
 stage กล่าวโดยย่อ ๆ ว่า การโฆษณารูปนี้เป็นการโฆษณา
 ในขั้นเตือนความทรงจำต่อสินค้าที่นิยมแพร่หลาย เป็นที่รู้จักกันดี
 ในตลาดแล้ว นอกจากนี้ Retentive Advertising
 ยังนิยมใช้ในช่วงเวลาที่สินค้าเกิดขาดตลาด ทั้งนี้เพื่อคอยเตือน
 ความจำของประชาชนไว้

แนวความคิดการโฆษณาที่มีส่วนประกอบที่จำเป็นอยู่ 5 ประการด้วยกันคือ

1. **Target** หรือ **consumer purpose**
คือผู้ซื้อสินค้าไม่ว่าจะเป็นสินค้าประเภทใดก็ตาม ผู้ซื้อสินค้าเป็นผู้อำคัญที่สุด จำเป็นต้องเรียนรู้ว่า ผู้ซื้อสินค้าเป็นคนประเภทใด อายุเท่าไร เขาต้องการทำอะไรบ้างจากสินค้าของบริษัท คนเหล่านี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัทอย่างไร การสร้างแนวความคิดในขั้นนี้ต้องทำการค้นคว้าและวิจัย
2. เมื่อทราบจุดประสงค์ของผู้ซื้อสินค้าแล้ว บริษัทก็ต้องผลิต Product ที่เหมาะสมกับผู้ที่จะซื้อสินค้าหรือตามความต้องการของผู้ซื้อ ต้องจำไว้เสมอว่า ผู้ซื้อสินค้าเป็นคนที่สำคัญที่สุดไม่ใช่ผู้ผลิต
3. **Platform** หรือ **media** เมื่อใดที่สินค้าตามที่ต้องการต้องการ แอดก็คองแแรงหรือโฆษณาให้เขาทราบ ต้องวางแผนการโฆษณา โดยอาศัยสื่อทางใดบ้าง เพื่อที่จะแพร่ข่าวเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไปถึงผู้และคารของผู้ซื้อสินค้า
4. **Promise** หรือ **USP (Unique Selling Proposition)**
เป็นข้อความที่สำคัญที่สุดในการคิดสร้างสรรและแนวทางโฆษณา เพื่อที่จะให้ลูกค้าในอนาคตทราบว่า ทำไมเราควรที่จะเลือกซื้อสินค้าครั้งนี้ **Promise** หรือ **USP** ต้องเป็นข้อความสั้น ๆ ที่จำง่าย และดึงดูดความสนใจของผู้ฟังหรือผู้เห็นทันที

5. Presentation หรือ Execution เป็น

ส่วนประกอบข้อสุดท้ายในการสร้างบรรณาคติการโฆษณา
ที่ จำต้องได้ส่วนประกอบทั้ง 4 อย่าง ดังที่มานี้. ประกอบ
กันเป็นข้อสุดท้ายคือ เมื่อมีความต้องการของผู้โฆษณาและบริษัท
มีสินค้าตามผู้โฆษณาแล้ว และต้องให้ ด้ยผู้โฆษณาสินค้านั้น ๆ
พร้อมทั้งเหตุผลที่จะต้องแจ้งให้ผู้โฆษณาทราบ โดยทางสื่อโฆษณา
ต่าง ๆ วิธีที่จะแจ้งให้ผู้โฆษณาให้เข้าใจ ต้องเป็นวิธีง่าย ๆ มี
เหตุผล เป็นการเชิญชวนให้แตกต่างและแตกต่างกว่าสื่อการรณรงค์อื่น

การวางแผนกลยุทธ์สื่อโฆษณา

1. เราต้องทราบว่าเราขายสินค้าให้ใคร เมื่อไร ผู้ซื้อเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กอายุเท่าไร ผู้ชายหรือผู้หญิง ฐานะเศรษฐกิจการเงินเป็นอย่างไร
2. ผู้ไรหรือผู้ซื้อสินค้าของเราเป็นแบบอย่างใด ชอบสินค้าคุณภาพใด ในความใดแบบใด เป็นคนมีอุปนิสัยในการซื้ออย่างไร ชื่อของโฆษณาหน่อยแก่ไหน
3. สินค้าที่จะโฆษณานั้นมีคุณสมบัติ หรือ ธรรมชาติอย่างไร คำมั่นสัญญาของสินค้ามีอะไรบ้าง มีเหตุผลอะไรที่จะโฆษณาเช่นนั้น และโทษประโยชน์ตามที่โฆษณาไว้หรือเปล่า
4. ข้อความโฆษณานั้นเป็นอย่างไร เหมาะกับสื่อโทรทัศน์หรือเปล่า ใครเขาข้อความโฆษณาทางโทรทัศน์ไปไว้กับวิทยุหรือเขาข้อความโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ไปไว้กับวิทยุหรือโทรทัศน์
5. เวลาในการโฆษณาของแต่ละสื่อแตกต่างกันไป สินค้าบางชนิดเหมาะสำหรับโฆษณาเวลาเช้ามีด บางชนิดเหมาะสำหรับเวลากลางคืนก็อีก ๆ เพราะฉะนั้นต้องเลือกดูเวลาของสื่อโฆษณาแต่ละสื่อให้เหมาะสมกับสินค้าประเภทนั้น ๆ
6. ต้องดูคู่แข่งที่ทำการโฆษณาทางโทรทัศน์ การศึกษาคู่แข่งที่คล้ายกันอีก และลอกหรือตามเฉพาะส่วนที่ส่วนเสียก็ควรระวัง
7. จำนวนครั้งหรือระยะเวลาในการโฆษณา ไม่ควรโฆษณามากเกินไป ในระยะเวลาหนึ่ง หรือไม่มีโฆษณาเลยในระยะเวลาหนึ่ง ควรดู

ระยะเวลาที่เหมาะสม

8. การเลือกสื่อการโฆษณาสำคัญมาก เพราะสินค้าบางประเภท โฆษณาได้เพียงสื่อเดียวหรือสองสื่อ บางสินค้าอาจจะโฆษณาได้ทุกสื่อ
9. การโฆษณาให้เข้าขั้วเวลาการส่งเสริมการขายก็เป็นสิ่งสำคัญมาก เช่น ถ้าจะแจกของขวัญปีใหม่ก็ควรจะทำโฆษณาก่อน
10. ข้อสุดท้ายและสำคัญที่สุดคือ งบประมาณในการโฆษณา ถ้ามีงบประมาณน้อยแล้ว ก็ควรหลีกเลี่ยงมาตั้งแต่ 10 ข้อ ก็ได้เป็นอย่างดี

การแบ่งชั้นในสังคม (Stratification)

การแบ่งชั้นของคนที่ในสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะแบ่งชั้นของคนในกลุ่มนั้น ในแง่ต่าง ๆ กัน เช่น แบ่งตามฐานะความมั่งมี รายได้ อาชีพ การศึกษา ความสามารถ ซึ่งในแต่ละชั้นเหล่านี้ก็ยังมีแบ่งย่อยลงไปอีกตามฐานะ อาวุโส อำนาจหน้าที่ ความเห็นต่าง ๆ ฯลฯ

ลักษณะโดยเฉพาะใหญ่ ๆ ที่พบเห็นกันแตกต่างกันได้อย่างชัดเจนในสังคมปัจจุบันก็คือ นักศึกษา พ่อค้า ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และ พลเรือน

กลุ่มคนที่ดำรงอยู่ (Reference Groups) ก็คือการที่คนเราจะถือสินค้าอะไรสักอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งของสิ่งนั้นจะเป็นที่มองเห็นของบุคคลอื่นแล้ว ก็จะนำความนึก หันคต และ ความนิยมที่กลุ่มคน หรือ สังคมที่ตนสังกัดอยู่ มาเป็นส่วนพิจารณาการตัดสินใจซื้อ คน ๆ หนึ่งมีกลุ่มคนที่ตนดำรงอยู่หลายกลุ่ม ทั้งนี้สุดแต่นิยมของสินค้าที่ซื้อ

จิตวิทยาเกี่ยวกับการโฆษณา

จิตวิทยาที่นำมาใช้เพื่อการโฆษณา ส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับแรงกระตุ้น (Motivation) หมายถึงอะไรเป็นหลักการในคนที่เช่นนั้น เช่นนี้ นักจิตวิทยากล่าวว่า แรงกระตุ้นหมายถึง ความพยายามทุกอย่างที่อยู่ภายใต้จิตสำนึก ของมนุษย์ ความพยายามที่จะแสดงออกมาในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ความปรารถนา ความมีกระตือรือร้น ความจำเป็น ความเร่งเร้า อี้อื่นอีกกัน ฯลฯ

จากความรู้ทางด้านจิตวิทยา นักโฆษณาได้นำมาเป็นที่ฐานการศึกษา ถึงเหตุผลต่าง ๆ ที่คนมักจะมีปัญหาว่า ทำไมเราถึงตัดสินใจซื้อสิ่งของนั้น ๆ ก็คือว่าหาก เราถามผู้ซื้อสินค้าคนใดคนหนึ่งว่าทำไมหรือเหตุผลใดเขาจึงทำการซื้อ ก็อาจได้รับคำตอบที่อธิบายแล้วก็เป็นเหตุผล ที่สมควรอย่างอื่นที่จะซื้อ แต่เหตุผลที่แท้จริงนั้นอาจไม่ใช่ เป็นเหตุผลที่กล่าวมาแต่ก็ได้

ทั้งนี้สินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งก็ตาม อาจมีความหมายอย่างหนึ่งสำหรับ บุคคลหนึ่ง และมีความหมายอีกอย่างหนึ่ง สำหรับอีกบุคคลหนึ่ง สินค้าบางชนิดอาจไม่ไร มีไว้ประโยชน์แก่เพียงคนลงเดียว อาจไรเป็นของที่แสดงถึงฐานะทางสังคมของผู้ไรด้วย จักถือว่าเป็นการซื้อหรือไรสินค้านั้น เพราะสัญลักษณ์ทางสังคม

เป็นเครื่องสำอางจากอเมริกา โดย ซาอว์ เรพลอน เป็น ผู้ริเริ่มจนกระทั่งบัดนี้ ซาอว์ เรพลอน ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว แต่ เรพลอนก็ยังก้าวต่อไปในหตุกษัย เรพลอนได้คิดเครื่องสำอางออก ด้ของหลายหลายระดับ เริ่มตั้งแต่สำหรับวัยรุ่น สตรีวัยกลางคน และ ผู้สูงอายุ นอกจากนี้เรพลอน ยังแบ่งแยกราคายิ่งทั้งแต่ปานกลางไป จนส่วนผู้ที่มียาวยโคสูง เรพลอนได้บุกเบิกตลาดมาจนบัดนี้ เรพลอนเป็นเครื่องสำอางค์ที่เป็นที่ขอมรับทั้งในตลาดเครื่องสำอาง อเมริกาและเมืองไทย มีวิธีการจำหน่ายที่อยู่บนชั้นคิที่เคียว

- แนวทางของเครื่องสำอางที่เรพลอน ได้คิดออกด้ของหลายหลายที่เข้ามา มา เรพลอน จะเน้นทางด้านสีสรรและรูปแบบของสีนหอมมาก เพราะ เครื่องสำอางที่มีไฟเลือกหลายสี หลายแบบนั้น ขอมจะเป็นที่สนใจของ ผู้ชอมมากขึ้น รูปแบบของสีนหอมทำให้เครื่องสำอางมีคุณค่าและอยู่ใน ระดับสูงขึ้น เพราะเครื่องสำอางที่มีราคาก็มีสีนหอมที่บรรจุกุณทุพร
- วันของบูโร เรพลอน มีผู้โชยุดวันนับตั้งแต่สาวรุ่นไปจนถึงสาวใหญ่ เพราะเรพลอนออกเครื่องสำอางสำหรับคนหลายวัย แต่ เรพลอน เจาจะจงที่จะขายสำหรับผู้ที่มียาวยโคปานกลางและสูงเท่านั้น จึงจะเป็น วัยรุ่นก็ตองเป็นวัยรุ่นที่ชอมชางมีเงินคิและมีรสนิยม

ตลาดการขาย - เรพลอนได้บุกเบิกตลาดเครื่องสำอางมานานจน กระทั่งบัดนี้ เรพลอนเป็นเครื่องสำอางที่มีชื่อการขายอยู่ในแนว หน้าของมรรคาเครื่องสำอางในระดับเคียวคิ ซึ่งมี เฮลเค้ ธาธา คสิบิค แมคแมทเคอร์ เรพลอน ซึ่งเป็เครื่องสำอางเหล่านี้

ถ้าโคตส์ไปแล้ว คำว่า เรพลอน จะเป็นที่คุ้นหูอย่างมาก
เพราะ เรพลอน จะมีการโฆษณาทางสถานีวิทยุสมัครวิทยุ
รายวัน รายสัปดาห์ และ รายปี เรพลอน จึงไม่กลัวคู่แข่งในการแข่ง
ตลาดเลย แต่ เรพลอนก็มีคู่แข่งประเภท เทรอะ คอสติก
เป็นเครื่องสำอางที่มีชื่อว่า จะมาแรงเหมือนกัน

เครื่องสำอางในระพีมีเกี่ยวข้องกับเรพลอนชื่อเป็นคู่แข่งกัน คือ

- เซลที แอดเดอร์
- คอสติก
- แมกแพคเตอร์
- เซวอน

สำหรับโคตส์และเฟียส เป็นเครื่องสำอางที่ขายดีที่ตามเมืองไทย
แต่เรพลอน ไม่ได้ว่าเป็นคู่แข่ง เพราะ โคตส์และเฟียส เป็นเครื่อง
สำอางที่อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ดังนั้น สำหรับตลาดเมืองไทย
แล้ว เรพลอน ยังไม่มีคู่แข่งที่น่ากลัวเลย

การวิเคราะห์เครื่องสำอางคู่แข่งด้วยการจำแนกและผู้ใช้ในอเมริกา

แนวทางในการโฆษณาต่อไปของเรathon ไม่น่าจะมีการออกเครื่อง
สำอางชุดใหม่มา หรือ เป็นน้ำหอมกลิ่นใหม่ก็จะต้องหึ่งซื้อในชุดชุด
หึ่ง แล้วเห็นว่า บั๊ตไทยเลพธอน เพาะนี้ก็เพิ่งออกแล้ว เช่น ชุด
"เรathon โสภณ และ" เริ่มค้าใจที่ว่า เรathon ก็ถึงถูกค้าที่
เป็นเขาประจำเข้ามาให้ และ คำว่า เรathon ก็เริ่มถูกค้าให้ตลอด
ใจดูใจเช่นกัน

- ถ้าหากเป็นการทำหนังสือโฆษณา จะหึ่งเป็นหนึ่งในนั้นเสียงคำว่า เรathon
เท่านั้น อาจระเน้นว่า " ใจ เรathon " แล้วขาย เถ เถ
ห้วนลงนี้ แต่จะไม่เน้นเป็นชุด ๆ ไม่ เพราะการอ่านหนังสือ
ฮั้นเปลี่ยนค้าใจง่ายมาก และให้คนระเน้นว่าทางค้าหนังสือ

ในการทำหนังสือโฆษณา หรือโฆษณาของหึ่งสิ่งสิ่งอื่น เรathon ยึดหลัก

- ให้ศึกษาหึ่งค้าใจ เพราะเครื่องสำอางในตลาดเมืองไทยมีมากมาย
หลายยี่ห้อ ถ้าหากถูกค้าใจโฆษณาของใคร ใครก็จะเป็นแลกับเครื่อง
สำอางแบบอื่นมาก อาจให้ระเน้นถึงวิชาที่ว่า ผู้หญิงหึ่งความสวยงาม
ชอบดูเปรียบเป็นหญิงอื่นกับตัวเอง นอกจากนั้นอาจเน้นฮั้นฮั้น
ของความถ้าวหน้าเพื่อเครื่องสำอางอื่น ไร่นฮั้นมีผู้ขายมากทุกหึ่ง
าฮั้น

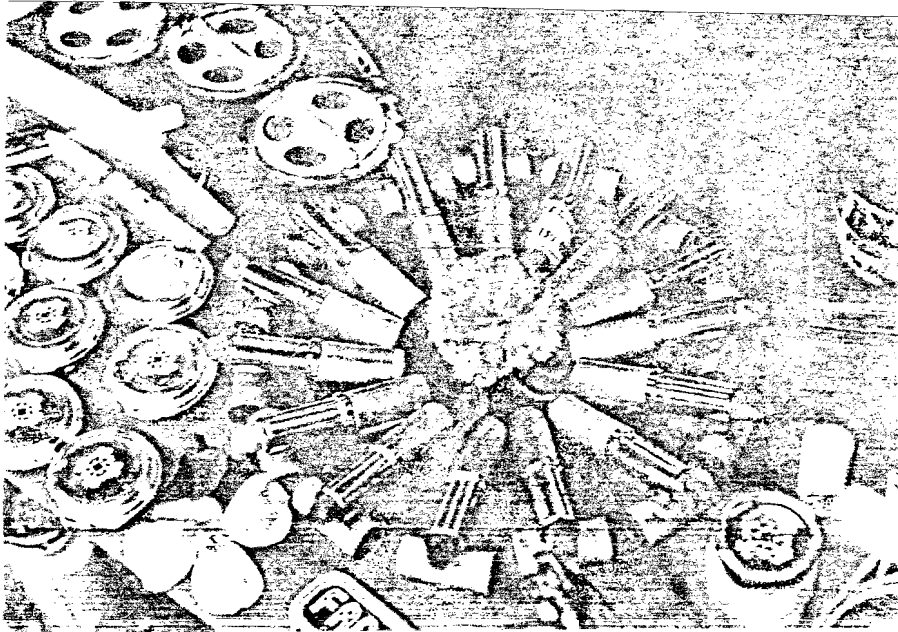
- โจนเจียว เริ่มระเน้นแบบชุดใจหึ่ง เนื่องจาก เรathon มีเครื่อง
สำอางหลายแบบ หึ่งให้ โจนเจียวของเรathonหึ่งเป็นแบบเริ่มหึ่ง
แบบสมัยใหม่ ฮั้น เปรี้ยวอมหวานอยู่ในแบบเดียวกัน ถึง เรathonจะ
มีเครื่องสำอางหึ่งสูง แต่เรathonก็จะเน้นถึงผู้หญิงหึ่งความมั่นใจใน

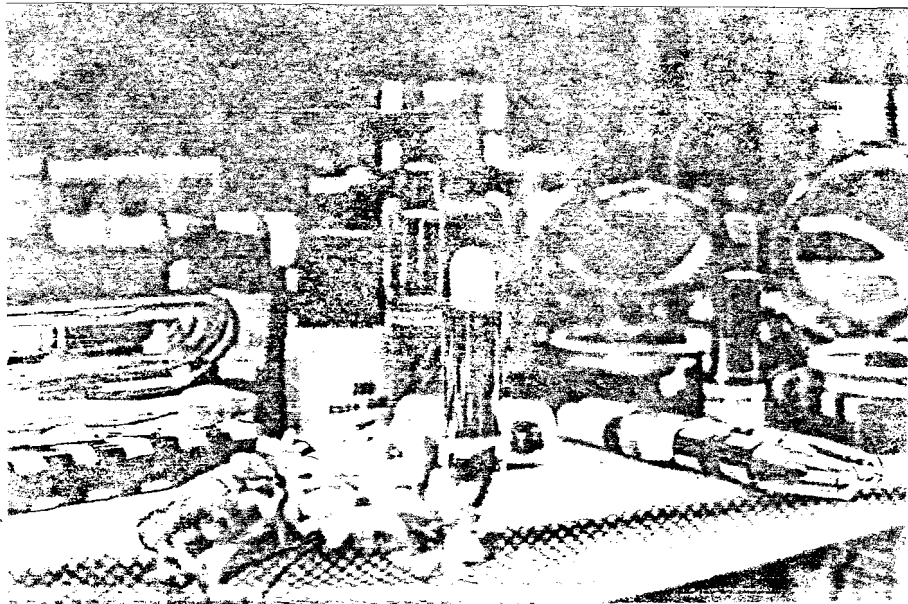
ในตัวเอง แดงกายที่สมัย มีความหวังใจ กระตือรือร้น
ทั้งสิ้น จะเห็นได้จากนางแม่ที่ไร่นา เวลานั้น จะเลือกผู้ซึ่ง
ที่มีความช่วยเหลือแก่ตน แดงกายที่สมัย ไม่ให้ตนเอง
ความอดอยากเขิวเข้านี้ เวลานั้น ยี่สิบสองนางแม่ที่ว่า
"ด้วย สง่า ปราบเบรียว ฝนสมัย"

- เบน เวลานั้น เพราะเวลานั้นเป็นรูปการไร่นาจากศีกษา สิก
ปากลูกคำแล้ว จึงมีจึงเขียนเขียนลูกคำด้วยคำว่า เวลานั้น
ก็เขียนพร้อมแล้ว

(ลูกคำนี้ เกิดความสงสัยจะชื่อแล้ว เขียนแก่ที่ว่า
ออกฤในนา ทวยังเขานี้)

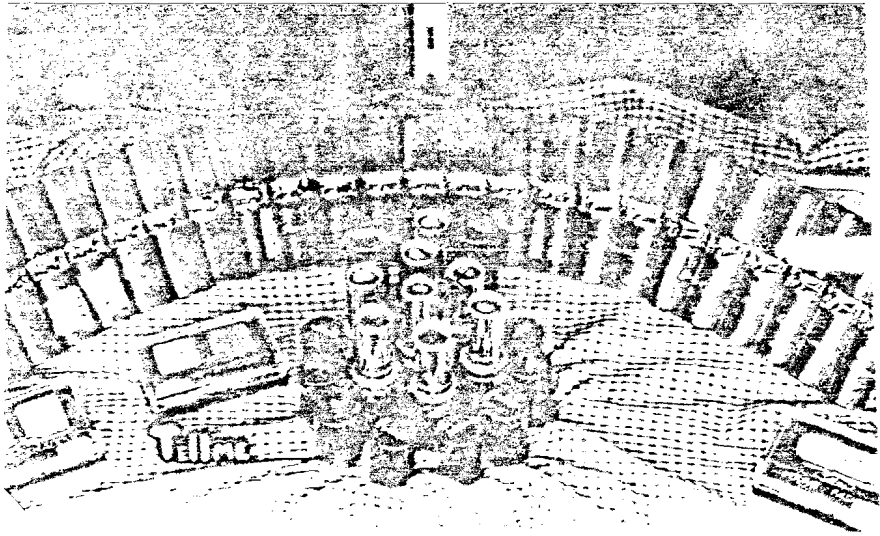

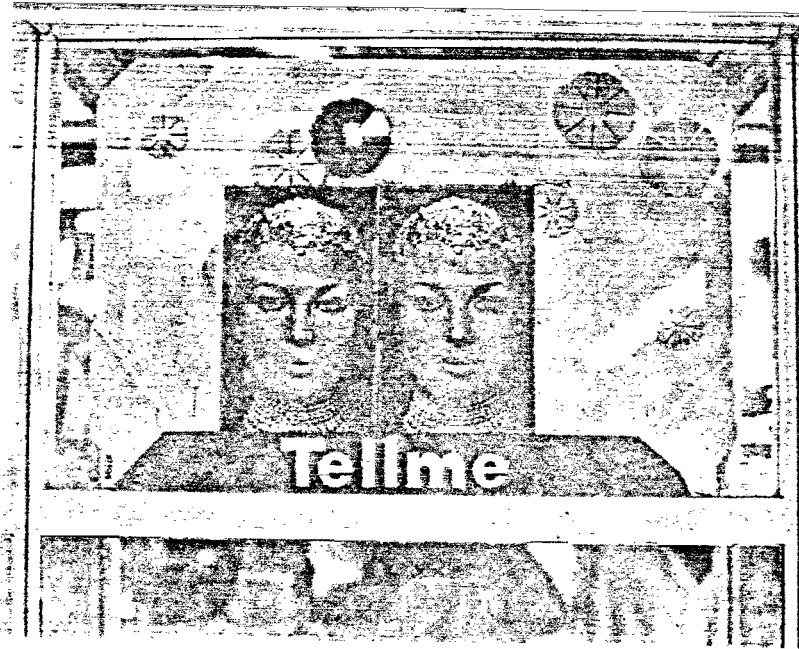

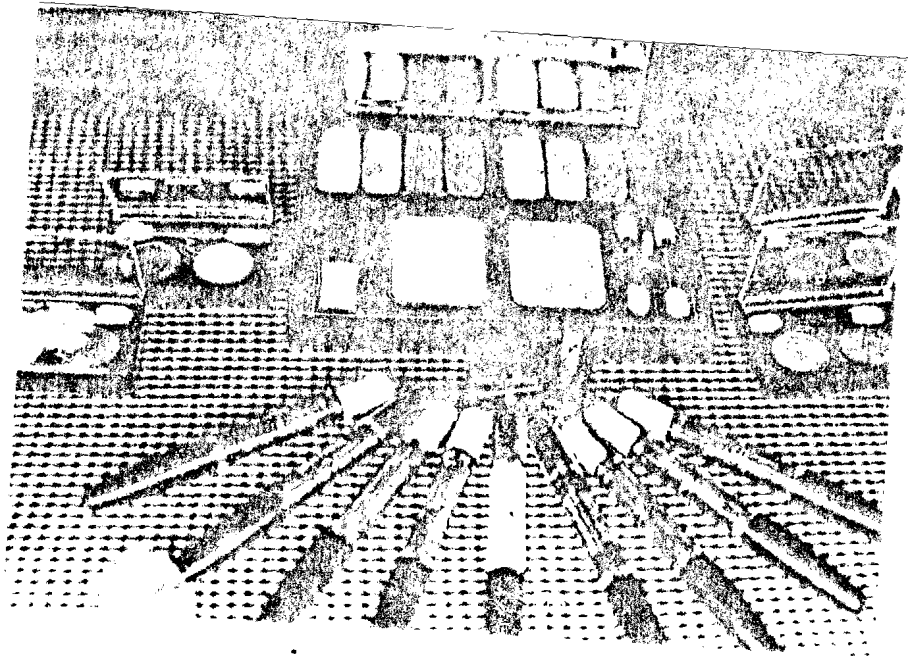

สวยซึ่งจริงใจอยู่ได้
ตลอดกาลด้วย
เครื่องสำอาง

เฮเลนา รูบินส์ไตน์
Helena Rubinstein

it's always NOW when you're beautiful...

DIAS

วิเคราะห์การโฆษณาเครื่องสำอางในเมืองไทย

ในปัจจุบันนี้ตลาดเครื่องสำอางของไทยคงได้มีการแข่งขันกันอย่าง
 มากมาย เพราะมีเครื่องสำอางทั้งในและนอกประเทศจำหน่ายอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้
 เครื่องสำอางแต่ละชนิดก็มุ่งหมายขายในเวลาอันสั้นที่ เพื่อที่จะสร้างชื่อเสียงด้าน
 ขาย และให้สินค้าเป็นที่นิยมในหลายเมืองไทย เครื่องสำอางซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ
 อีกคือ

ต่ำ	กลาง	สูง
แม่หนู	เวสคอน	เดสเค
สยาม	โกลด์	โรสคอน
ไข่มุก	เฟรนด์	แมกแนลเคอร์โพซิช
แม่วิเศษ	เดวอน	ลาเมย์
	เดสเค	
	คลีนิก	
	แมกแนลเคอร์	

โดยการแบ่งระดับเครื่องสำอางนี้แบ่งจากรายละเอียดของตัว
 เครื่องสำอาง ผู้ใช้เครื่องสำอาง การโฆษณาของเครื่องสำอางว่าต้องการเข้าถึง
 คนระดับไหน ในการโฆษณาของเครื่องสำอางแต่ละชนิดก็เป็นการแข่งขันกันในระดับของ
 คนสยาม แม่หนู กับ สยาม ก็เป็นเครื่องสำอางที่ขายในระดัของคน ทั้งนั้นจึงเห็นว่า
 เครื่องสำอางซึ่งสองชนิดนี้ใช้การโฆษณาเพื่อหวังใจถูกใจลูกค้ามากกว่าชนิดอื่น

สำหรับภาพยนตร์โฆษณาของเครื่องสำอางระดับกลางที่เห็นอยู่บ่อย ๆ
ก็คือ **เพ็ช** กับ **โคดี** ซึ่งจะแบ่งแยกออกเป็นชนิดไป

เพ็ช

เป็นเครื่องสำอางที่ขายดีที่สุดในประเทศไทย และกติกตลกมากที่สุด
เพราะ เพ็ช เป็นเครื่องสำอางระดับกลางที่ราคาไม่แพงและมีใน
เลือกสำหรับคนหลายวัย เช่น นาวเฮา สำหรับวัยรุ่น เพ็ช
จะเน้นการโฆษณาด้วยสีสัน และความขี้ไว สนับสนุน ทำให้ถึง
จุดใจลูกค้าที่เป็นวัยรุ่นได้

ไมโอ โรส เป็นเครื่องสำอางสำหรับสาวหนุ่มรอง เพ็ช
ดังนั้น เพ็ช จึงทำให้รู้สึกถึงความหรูหรา ผู้ดูคาโดยนำเอาโช
ดุกมาใช้ในการโฆษณา ใส่มุกมีจุดขาว หายาก และอยู่ใต้ทะเล
ไบโอ โลส ก็เป็นเครื่องสำอางที่ผลิตมาจากสารภายใต้ทะเลมีคุณค่า
เพื่อใส่มุก

เพ็ช ไม่จำเป็นจะต้องแนะนำ หรือ ทำภาพยนตร์ให้ยิ่งยาว
มาก เพราะเพ็ช เป็นที่รู้จักกันดีในตลาดเครื่องสำอาง เมื่อทำหนังสือ
ขึ้นมา เพ็ช เพียงแค่นี้ก็น่า เป็นชุดเครื่องสำอางชุดหนึ่งของเพ็ช
โดยเน้นคำว่า เพ็ช เท่านั้นก็เป็นตัวกัน

โคตี

เป็นเครื่องสำอางที่ชายได้รับจากพืช เป็นเครื่องสำอาง
สำหรับผู้หญิงวัยสาวใหญ่ มากกว่าที่จะเป็นสาวรุ่น ดังนั้นในการ
โฆษณาจึงเน้นด้านวัยสาวใหญ่ เป็นเครื่องสำอางที่มีภาชนะทรงแบบ
ออกมาเรื่อย ๆ เป็นแบบเค้นความงาม มากกว่าที่จะเน้นรูปหรือ
สีสรร จึงจะเป็นโคตีจากโฆษณาชุดปัจจุบัน ซึ่งทำเป็นภาษาฝรั่งเศส
และมีการเน้นคำว่า โคตี เป็นระยะ

ชบรจกชบ

- บริษัทพัฒนาหัวลำโพง
- บริษัทลินค้า
- บริษัทพีแอม มาเคตติ้ง
- บริษัทวิจิตร

บรรณานุกรม

พุง จอมสิทธิ์. หนังสือนำชมการตั้งรกรากชาวจีนที่เกาะภูเก็ตใหม่ ระยะเวลา:
ฉบับพิมพ์เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๐๘

พุง จอมสิทธิ์. หนังสือนำชมภาพยนตร์ ชาว-ดำ เกาะภูเก็ตใหม่, ระยะเวลา:
ฉบับพิมพ์เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๐๘

พุง จอมสิทธิ์. หนังสือนำชมภาพยนตร์, ระยะเวลา: ฉบับพิมพ์เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๐๘

พุง จอมสิทธิ์. หนังสือนำชมภาพยนตร์, ระยะเวลา: ฉบับพิมพ์เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๐๘

How to Make Good Movies, Eastman Kodak Company, Rochester
New York,

Processing Motion Picture Films, Gevaert Photo-Production N.V.
Mortsel (Antwerp) Belgium

Movie Making for The Beginner, Herbert C. McKay, F.R.S.P.,
Urban Publishers New York.